وَمَا لَنَا لَا نُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ ٱلۡحَقِّ وَنَطۡمَعُ أَن يُدۡخِلَنَا
رَبُّنَا مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلصَّٰلِحِينَ ٨٤ فَأَثَٰبَهُمُ ٱللَّهُ بِمَا قَالُواْ جَنَّٰتٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٨٥ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ
أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ٨٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُحَرِّمُواْ
طَيِّبَٰتِ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكُمۡ وَلَا تَعۡتَدُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ
ٱلۡمُعۡتَدِينَ ٨٧ وَكُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَٰلٗا طَيِّبٗاۚ
وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤۡمِنُونَ ٨٨ لَا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ
بِٱللَّغۡوِ فِيٓ أَيۡمَٰنِكُمۡ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدتُّمُ ٱلۡأَيۡمَٰنَۖ
فَكَفَّٰرَتُهُۥٓ إِطۡعَامُ عَشَرَةِ مَسَٰكِينَ مِنۡ أَوۡسَطِ مَا تُطۡعِمُونَ
أَهۡلِيكُمۡ أَوۡ كِسۡوَتُهُمۡ أَوۡ تَحۡرِيرُ رَقَبَةٖۖ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ
ثَلَٰثَةِ أَيَّامٖۚ ذَٰلِكَ كَفَّٰرَةُ أَيۡمَٰنِكُمۡ إِذَا حَلَفۡتُمۡۚ وَٱحۡفَظُوٓاْ
أَيۡمَٰنَكُمۡۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٨٩
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡخَمۡرُ وَٱلۡمَيۡسِرُ وَٱلۡأَنصَابُ وَٱلۡأَزۡلَٰمُ
رِجۡسٞ مِّنۡ عَمَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ فَٱجۡتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٩٠

(84) Și oare ce s-ar putea interpune între noi și credința în Allah și ceea ce a fost pogorât din adevărul cu care a venit Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)?! Noi ne dorim intrarea în Paradis împreună cu profeții și cei care au urmat lor întru supunerea față de Allah și teama de pedeapsa Sa. (85) Allah i-a răsplătit pentru credința lor și pentru că au acceptat adevărul, Grădinile cu castele și arbori pe sub care curg pâraie, în care vor rămâne veșnic. Aceasta este răsplata celor pioși, care urmează călăuzirea adevărului și sunt pe deplin supuși, fără nicio constrângere. (86) Cei care nu au crezut în Allah și în profetul Său și au mințit în privința versetelor pogorate asupra acestuia, aceia sunt oaspeții Focului cel arzător, din care nu vor ieși niciodată.

(87) O, voi, cei care credeți! Nu vă interziceți vouă lucrurile bune, pe care Allah le-a făcut permise, dintre alimente și băuturi, și din cele cu privire la căsătorie. Nu va opriți de la acestea, ca o formă de ascetism și adorare, și nici nu încălcați limitele celor ce v-au fost interzise de către Allah, căci El nu îi iubește pe cei care încalcă limitele Sale.

(88) Mâncați din cele pe care Allah vi le oferă din proviziile Sale, dacă sunt premise, bune și curate, dar nu și dacă ele v-au fost oprite vouă, precum cele luate cu forța sau prin înșelăciune. Și temeți-vă de Allah prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de cele interzise de El, căci El este Cel în care voi credeți, iar credința voastră în El vă impune teama față de El.

(89) O, voi, dreptcredincioșilor! Allah nu vă socotește pe voi pentru cele pe care le rostesc gurile voastre conjurându-vă fără intenție, ci El vă socotește pentru cele pe care voi le-ați intenționat și v-ați legat inimile de ele și ați jurat strâmb. El vă va șterge vouă [și va îndepărta de voi] păcatul jurămintelor intenționate și rostite, [prin împlinirea a] trei lucruri la alegere: hrănirea a zece sărmani din mâncarea cea mai comună în zonă voastră, dând fiecăruia dintre aceștia o jumătate de sa'a, sau oferind îmbrăcăminte fiecăruia, o ținută completă, sau eliberarea unui sclav musulman. Iar dacă cel care dorește să își răscumpere păcatul jurământului strâmb nu găsește mijloacele materiale pentru a împlini niciuna dintre aceste trei modalități, atunci să țină post timp de trei zile. Cele menționate [anterior], o, voi, dreptcredincioșilor, reprezintă modalitatea de răscumpărare a păcatului [kafara] pentru cel care a jurat strâmb. Păziți-vă legămintele și nu jurați mincinos pe Allah și de la a jura pe El în mod repetat și frecvent și de la a nu fi loiali în privința celor pe care le-ați jurat; în afară de situațiile în care nerespectarea jurământului ar reprezenta împlinirea unui bine. În această situație, faceți ceea ce este bun și plătiți răscumpărarea pentru jurământul vostru. Așa cum Allah v-a evidențiat vouă modalitatea de răscumpărare a legămintelor voastre, El vă vădește și reglementările specifice a ceea ce este permis, precum și a ceea ce este interzis; și poate că voi Îi veți mulțumi Lui pentru că v-a învățat pe voi cele pe care nu le știați.

(90) O, voi, cei care credeți! Băutura care îmbată și afectează mintea, precum și jocurile de noroc, ce presupun participarea materială a ambelor părți participante, și pietrele pe care politeiștii fac sacrificiile lor, ca o preamărire a acestora sau le iau drept obiecte de adorare, și săgețile prin care căutau să afle ce le-a fost destinat lor din lumea necunoscutului, toate acestea sunt un păcat înfrumusețat vouă de Diavol. Așadar, îndepărtați-vă de ele și poate că astfel veți dobândi o viață bună și demnă în această lume, precum și binecuvântările Paradisului în Viață de Apoi.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Poruncirea căutării a ceea ce este bun, curat și permis dintre provizii și delăsarea de ceea ce este spurcat și rău. 2 - Neluarea în considerare a jurămintelor care nu au fost intenționate [în mod concret] în inima [celui care le-a rostit] și socotirea [tragerea la răspundere] pentru cele rostite cu o intenție clară în inima sa, în sensul de a face sau, dimpotrivă, de a nu face un anumit lucru. 3 - Evidențierea faptului că răscumpărarea pentru un jurământ strâmb îl reprezintă hrănirea a zece sărmani, sau îmbrăcarea lor, sau eliberarea unui sclav dreptcredincios; dacă, însă, cel care dorește să plătească această răscumpărare nu este în măsură să împlinească niciuna dintre cele menționate anterior, atunci el își va răscumpăra jurământul strâmb prin trei zile de post. 4 - Cuvântul lui Allah ("…[cu adevărat,] vinul…") este ultimul verset care a fost revelat [în Coran] cu privire la khamr [alcool] și acesta este textul prevederii care îl interzice [în mod definitiv].**

إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيۡنَكُمُ ٱلۡعَدَٰوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ
فِي ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِ وَيَصُدَّكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَعَنِ
ٱلصَّلَوٰةِۖ فَهَلۡ أَنتُم مُّنتَهُونَ ٩١ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ
ٱلرَّسُولَ وَٱحۡذَرُواْۚ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا
ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ٩٢ لَيۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
جُنَاحٞ فِيمَا طَعِمُوٓاْ إِذَا مَا ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّأَحۡسَنُواْۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٩٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَيَبۡلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَيۡءٖ
مِّنَ ٱلصَّيۡدِ تَنَالُهُۥٓ أَيۡدِيكُمۡ وَرِمَاحُكُمۡ لِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ
بِٱلۡغَيۡبِۚ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٩٤ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقۡتُلُواْ ٱلصَّيۡدَ وَأَنتُمۡ حُرُمٞۚ وَمَن قَتَلَهُۥ
مِنكُم مُّتَعَمِّدٗا فَجَزَآءٞ مِّثۡلُ مَا قَتَلَ مِنَ ٱلنَّعَمِ يَحۡكُمُ بِهِۦ ذَوَا
عَدۡلٖ مِّنكُمۡ هَدۡيَۢا بَٰلِغَ ٱلۡكَعۡبَةِ أَوۡ كَفَّٰرَةٞ طَعَامُ مَسَٰكِينَ
أَوۡ عَدۡلُ ذَٰلِكَ صِيَامٗا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمۡرِهِۦۗ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا
سَلَفَۚ وَمَنۡ عَادَ فَيَنتَقِمُ ٱللَّهُ مِنۡهُۚ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ٩٥

(91) Prin facerea plăcută pentru voi a băuturii [alcoolului] și a jocurilor de noroc, Satana încearcă să presare dușmănia și ura între inimi, și îndepărtarea de la pomenirea lui Allah și de la rugăciune. O, voi, dreptcredincioșilor, oare vă veți delăsa voi de aceste rele? Nu este nicio îndoială că aceasta este cel mai potrivit pentru voi, așadar, opriți-vă de la ele.

(92) Supuneți-vă lui Allah și supuneți-vă profetului Său prin împlinirea celor poruncite de Legea islamică și depărtarea de la cele pe care ea le-a oprit, și nu le încălcați. Iar dacă refuzați, să știți că profetului Nostru nu îi este impusă decât transmiterea celor pe care Allah I le-a poruncit, și el, cu adevărat, le-a transmis. Așadar, dacă voi vă veți lăsa călăuziți, veți face aceasta pentru voi înșivă, iar dacă nu, o veți face împotriva voastră. Atunci când Allah a revelat interzicerea băuturilor alcoolice, unii dintre dreptcredincioși au dorit să cunoască care este reglementarea care li se aplică fraților lor care au murit musulmani înainte de această lege. Astfel a fost pogorât următorul verset:

(93) Cei care au crezut în Allah și au plinit fapte bune de dragul Său nu au niciun păcat pentru consumarea alcoolului înainte de interzicerea lui, dacă au stat departe de cele interzise, temându-se de pedeapsa lui Allah asupra lor, crezând în El și plinind fapte bune, apoi au sporit ei în conștientizarea faptului că Allah îi veghează, până într-acolo că au ajuns să Îl adore pe El ca și cum L-ar vedea. Iar Allah îi iubește pe cei care Îl adoră ca și cum L-ar vedea, datorită resimțirii de către ei a vegherii Sale permanente, pentru că aceasta este ceea care îl conduce pe dreptcredincios către împlinirea faptelor bune cu cel mai mare grad de perfecțiune. (94) O, voi, cei care credeți! Allah vă va încerca pe voi printr-un vânat pe care îl va aduce în preajmă voastră în vreme ce voi vă aflați în stare de sacralizare [fiindu-vă interzisă vânătoarea], pe cele mici dintre acestea putând să le prindeți cu mâinile voastre, iar pentru cele mai mari prin folosirea săgeților, pentru că Allah să îi deosebească – într-o formă evidentă, ca o probă pentru judecată robilor Săi – pe cel care se teme de El atunci când nu este văzut de nimeni, ca urmare a credinței sale în Știința [atotcuprinzătoare] a lui Allah. Astfel, el se va opri de la a vâna, de teama Creatorului sau de teama Căruia nu îi va fi ascunsă faptă sa. Iar cel care a încălcat aceste granițe și a vânat în vreme ce se afla în stare de sacralizare pentru Hajj sau Umra, va avea parte de o pedeapsă dureroasă în Ziua Învierii, datorită înfăptuirii celor pe care Allah le-a oprit.

(95) O, voi, cei care credeți! Nu ucideți vânatul sălbatic în vreme ce vă aflați în stare de sacralizare pentru Hajj sau Umra. Celui care le-a ucis în mod intenționat, i se impune răscumpărarea echivalentă pentru ceea ce a vânat cu o cămilă, o vacă sau o oaie, judecând în privința acestuia doi oameni drepți dintre musulmani. Animalul asupra căruia cei doi au căzut de acord va fi tratat asemenea animalului de sacrificiu, fiind trimis la Mecca și sacrificat în Moscheea cea Sfântă, sau valoarea acestuia în alimente va fi plătită nevoiașilor din Moscheea cea Sfântă, pentru fiecare sărman jumătate de sa'a. Sau va trebui ca el să postească o zi pentru fiecare jumătate de sa'a de mâncare [care ar trebui oferită]. Aceasta pentru că cel care a ucis un vânat [fiind în stare de sacralizare] să resimtă consecința faptelor sale Allah a trecut cu vederea, iertându-vă vânarea în Moscheea cea Sfântă și vânarea animalelor sălbatice de către cel aflat în stare de sacralizare, dacă s-au petrecut mai înainte ca acestea să fie interzise. Allah îl va pedepsi pe cel care a revenit la acestea [și le-a comis] după interzicerea lor. Iar Allah este Puternic și de necombătut, El se [poate] răzbuna pe cel care nu I s-a supus, dacă dorește, și nimeni nu Îl poate împiedica.

Dintre pildele acestor versete: 1 - O persoană nu va fi pedepsită pentru [comiterea unei fapte] care nu a fost [încă] interzisă sau nu a avut cunoștință de interzicerea ei. 2 - Interzicerea vânătului pentru cel aflat în stare de sacralizare pentru Hajj sau Umra și menționarea răscumpărării pentru aceasta. 3 - Înțelepciunea lui Allah cel Plin de Slavă și Noblețe în interzicerea anumitor aspecte este reprezentată de testarea și încercarea robilor Săi; iar prin răscumpărarea prescrisă pentru anumite fapte este intenționată descurajarea lor.

أُحِلَّ لَكُمۡ صَيۡدُ ٱلۡبَحۡرِ وَطَعَامُهُۥ مَتَٰعٗا لَّكُمۡ وَلِلسَّيَّارَةِۖ
وَحُرِّمَ عَلَيۡكُمۡ صَيۡدُ ٱلۡبَرِّ مَا دُمۡتُمۡ حُرُمٗاۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ
الحزب ١٣ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ٩٦ ۞جَعَلَ ٱللَّهُ ٱلۡكَعۡبَةَ ٱلۡبَيۡتَ ٱلۡحَرَامَ
قِيَٰمٗا لِّلنَّاسِ وَٱلشَّهۡرَ ٱلۡحَرَامَ وَٱلۡهَدۡيَ وَٱلۡقَلَٰٓئِدَۚ ذَٰلِكَ لِتَعۡلَمُوٓاْ
أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَأَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ
شَيۡءٍ عَلِيمٌ ٩٧ ٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ وَأَنَّ ٱللَّهَ
غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٩٨ مَّا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُۗ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا
تُبۡدُونَ وَمَا تَكۡتُمُونَ ٩٩ قُل لَّا يَسۡتَوِي ٱلۡخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ
وَلَوۡ أَعۡجَبَكَ كَثۡرَةُ ٱلۡخَبِيثِۚ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ
لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ١٠٠ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَسۡـَٔلُواْ عَنۡ
أَشۡيَآءَ إِن تُبۡدَ لَكُمۡ تَسُؤۡكُمۡ وَإِن تَسۡـَٔلُواْ عَنۡهَا حِينَ يُنَزَّلُ
ٱلۡقُرۡءَانُ تُبۡدَ لَكُمۡ عَفَا ٱللَّهُ عَنۡهَاۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٞ ١٠١
قَدۡ سَأَلَهَا قَوۡمٞ مِّن قَبۡلِكُمۡ ثُمَّ أَصۡبَحُواْ بِهَا كَٰفِرِينَ ١٠٢ مَا جَعَلَ
ٱللَّهُ مِنۢ بَحِيرَةٖ وَلَا سَآئِبَةٖ وَلَا وَصِيلَةٖ وَلَا حَامٖ وَلَٰكِنَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَۖ وَأَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ١٠٣

96 Allah v-a permis vouă să prindeți [vânați] viețuitoarele care trăiesc în apă, precum și pe cele care vă sunt aduse de apă la mal, fie vii, fie moarte, și în care se află un beneficiu pentru cel aflat în călătorie, cât și pentru cei rezidenți. Allah v-a interzis vouă vânarea animalelor sălbatice [de uscat] atâta vreme cât sunteți în stare de sacralizare pentru Hajj sau Umra. Temeți-vă de Allah prin plinirea poruncilor Sale și ocolirea interdicțiilor Sale, căci El este Unicul la care vă veți întoarce în Ziua Învierii și El vă va răsplăti pentru faptele voastre.
97 Allah a făcut Ka'aba – Casa cea Sfântă un sprijin în folosul oamenilor, în ea găsindu-se beneficii religioase, precum rugăciunea, Hajj-ul și Umra, dar și beneficii laice [lumești], precum siguranța resimțită în ea și strângerea tuturor roadelor întru aceasta. El a făcut Lunile sfinte (Rajab, Dhu al-Qa'ada, Dhu al-Hijja, Muharram) în folosul oamenilor că o asigurare [apărare] pentru ei în timpul acestora de la a fi atacați de către ceilalți. Tot astfel și animalele de sacrificiu și zgărzile care indică faptul că acestea sunt mânate către Moscheea cea Sfântă, spre beneficiul oamenilor, oferind protecție stăpânilor lor [prin însemnele lor, făcând cunoscut oamenilor că ele sunt destinate sacrificiului, pentru a nu le pricinui niciun rău] împotriva oricărui neajuns. Acestea sunt cele cu care Allah v-a binecuvântat, pentru a ști că El este Atotștiutor și cunoaște toate cele aflate în ceruri, și pe pământ, iar reglementarea acestor aspecte a atras numeroase beneficii pentru voi și a îndepărtat nenumărate neajunsuri, înainte ca acestea să se producă, căci a Lui este cunoașterea lucrurilor benefice pentru robii Săi. 98 O, voi, oameni! Să știți că Allah este aspru la pedeapsă cu cei care nu I s-au supus și este Iertător și Îndurător cu cei care cer iertare. 99 Profetului nu i se impune decât transmiterea celor pe care Allah i-a cerut să le transmită. El nu este responsabil pentru călăuzirea oamenilor, căci aceasta se află numai în Mâna lui Allah, Unicul. Iar Allah știe ceea ce voi arătați, precum și ceea ce ascundeți întru călăuzire sau rătăcire, și vă va răsplăti pentru aceasta. 100 O, tu, Profetule! Spune: „În nicio privință, ceea ce este rău și nedrept nu poate fi considerat egal cu ceea ce este bun și drept, chiar și dacă ai fi atras de mulțimea a ceea ce este rău; căci mulțimea acestuia nu este un indiciu al virtuții sale. Așadar, temeți-vă de Allah, o, voi, cei dăruiți cu minte, și puneți-vă la adăpost de pedeapsa Sa prin delăsarea de ceea ce este rău și plinirea a ceea ce este bun, poate că voi veți dobândi Paradisul."
101 O, voi, cei care credeți! Nu îl întrebați pe profetul vostru despre chestiuni de care nu aveți voi nicio nevoie și care nu v-ar putea fi de folos, și care, dacă v-ar fi arătate lămurit v-ar împovăra cu greutatea lor. Iar dacă voi veți întreba cu privire la lucrurile despre care v-a fost oprit vouă să întrebați, în vreme ce revelația îi este trimisă profetului, ele vă vor fi explicate. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, și El a trecut cu vederea unele chestiuni care nu au fost menționate în Coran, așadar nu insistați, întrebând despre ele, căci vă va fi prescrisă vouă respectarea reglementărilor pe care acestea le presupun. 102 Au întrebat despre lucruri asemănătoare acestora și alți oameni mai înainte de voi, însă atunci când acestea le-au fost prescrise, ei nu le-au respectat, și au devenit, în acest fel, nesupuși și necredincioși. 103 Allah v-a permis vouă vitele și nu v-a oprit vouă cele pe care singuri și le-au interzis politeiștii, pentru a le dedica idolilor lor, asemenea cămilei căreia îi erau tăiate urechile, după ce năștea un anumit număr de pui, numită apoi "bahira", sau a cămilei care ajungea la o anumită vârstă, numită "sa'iba", era dată apoi idolilor lor, sau "uasila"-cămila care naște de două ori consecutiv femele, sau "hami"-masculul cămilă prin care s-au născut un anumit număr de pui de cămilă. Însă necredincioșii au susținut în mod mincinos și defăimător că Allah ar fi oprit cele mai sus menționate, iar cei mai mulți dintre ei nu fac nicio diferență între bine și rău, sau între permis și nepermis.

Dintre pildele acestor versete: 1 - La originea lor, ritualurile lui Allah Preaînaltul au venit pentru a împlini anumite beneficii pentru oameni, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, și pentru apărarea lor de anumite rele. 2 - Abundența nu este ceva de admirat, căci abundența unui lucru nu reprezintă un indiciu al faptului că acesta este permis și bun, ci dovada pentru aceasta nu este alta decât existența unei prescripții în Legislația islamică. 3 - Dintre manierele celui care caută răspunsul la anumite întrebări ar trebui să se afle și aceea de a limita întrebarea la chestiuni specifice, pentru că nu există nicio justificare pentru chestiunile ce nu urmează unui scop anume. 4 - Respingerea căilor pe care politeiștii le-au inventat și despre care au susținut că ar indica vitele oprite de la a fi consumate, precum "bahira", "sa'iba", "uasila" și "hami".

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ ۖ
لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ
بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا
عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُم مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ ۚ تَحْبِسُونَهُمَا مِن بَعْدِ الصَّلَاةِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُثِرَ
عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِن
شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ
أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ
أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

(104) Dacă li s-ar spune celor care au născocit minciuni împotrivă lui Allah susținând că interzicerea anumitor vite a fost legiferată de El: "Veniți la cele care au fost revelate de către Allah în Coran și la învățăturile profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pentru a cunoaște și a distinge între ceea ce este permis și ceea ce este interzis", ar răspunde: „Ne sunt de ajuns credințele, vorbele și faptele pe care noi le-am luat și le-am moștenit de la străbunii noștri. Și oare cum acestea va sunt de ajuns vouă, de vreme ce strămoșii voștri nu dețineau știința și nici nu fuseseră călăuziți către adevăr?! Astfel, ei nu ar putea fi urmați decât de cineva și mai neștiutor și mai rătăcit decât ei.

(105) O, voi, cei care credeți! Voi sunteți responsabili pentru voi înșivă, așadar persistați în cele care va pot îndrepta situația. Nu veți fi voi afectați de aceia care s-au rătăcit dintre oameni și nu v-au răspuns vouă [dacă i-ați chemat la călăuzire] de vreme ce voi ați fost călăuziți. Și un indiciu al călăuzirii voastre este și îndemnarea la ceea ce este bun și oprirea de la ceea ce este rău. La Allah, Unicul, este întoarcerea voastră în Ziua Învierii, și El vă va înștiința despre cele pe care le-ați înfăptuit în această viață lumească și vă va răsplăti pentru ele.

(106) O, voi, cei care credeți! Dacă s-a apropiat moartea vreunuia dintre voi prin semnele clare ale acesteia, să fie luați ca martori pentru testamentul [pe care el îl va încheia] doi bărbați drepți dintre musulmani, sau doi bărbați dintre necredincioși, în condițiile de extremă urgență atunci când în zonă nu există niciun musulman, dacă sunteți voi în călătorie și ați fost ajunși de moarte. Iar dacă au apărut unele îndoieli în privință mărturiilor lor, opriți-i pe ei după împlinirea uneia dintre rugăciuni și cereți-le să jure pe Allah că: ei nu își vor vinde răsplata lor de la Allah pe nimic, și nici nu favorizează pe vreun apropiat de-al lor, și că nu vor ascunde mărturia lui Allah, și dacă o vor face, ei vor fi, cu adevărat, dintre cei păcătoși și nesupuși.

(107) Iar dacă după ce ei au jurat, se va dovedi că au mărturisit sau au jurat strâmb, sau a fost vădită înșelăciunea lor, să mărturisească sau să jure în locul lor doi dintre rudele apropiate ale celui decedat, confirmând astfel care este adevărul. Ei vor jura pe Allah [spunând]: „Mărturia noastră că cei doi au jurat strâmb și cu înșelăciune este mai îndreptățită decât mărturia lor că ei spun adevărul și sunt drepți; și noi nu jurăm strâmb; iar dacă mărturia noastră ar fi falsă, am fi noi dintre cei nedrepți, care au încălcat limitele impuse de Allah."

(108) Cele prescrise vouă cu privire la jurămintele celor doi martori după împlinirea unei rugăciuni și a combaterii mărturiei lor în cazul în care există vreo bănuială cu privire la adevărul acesteia, oferă o mai mare garanție în sensul respectării de către aceștia a criteriilor islamice ale mărturiei, astfel încât ei nu vor mai denatura mărturia, nu o vor schimba și nici nu vor face uz de înșelăciune. Pentru că, în acest caz ei se vor teme, probabil, că mărturia lor să fie respinsă de mărturia moștenitorilor dintre rudele apropiate ale celui decedat, care vor jura împotriva celor pe care ei le-au mărturisit și vor fi astfel dați în vileag. Temeți-vă de Allah [și feriți-vă de pedeapsa Sa] prin delăsarea de minciună și înșelăciune, atât în cazul mărturiei, cât și al jurământului. Ascultați cele ce vi se poruncesc cu acceptare, căci Allah nu îi ajută pe cei care-I sunt nesupuși.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dacă robul este ferm întru supunerea sa față de Allah, poruncește ceea ce este bun, și oprește de la ceea ce este rău, atât cât stă în puterea sa; el nu va fi afectat mai apoi de rătăcirea niciunui [alt om] și nu va fi tras la răspundere pentru ceilalți oameni și, mai ales, pentru cei rătăciți dintre aceștia. 2 - Încurajarea înscrierii conținutului testamentar, care să fie protejat și întărit de existența unor martori de încredere. 3 - Evidențierea modalității desemnate de Legea islamică pentru cererea mărturiei celor prezenți la încheierea testamentului.

نصف الحزب ١٣

۞يَوۡمَ يَجۡمَعُ ٱللَّهُ ٱلرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ أُجِبۡتُمۡۖ قَالُواْ لَا عِلۡمَ لَنَآۖ
إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ١٠٩ إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ
ٱذۡكُرۡ نِعۡمَتِي عَلَيۡكَ وَعَلَىٰ وَٰلِدَتِكَ إِذۡ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ
ٱلۡقُدُسِ تُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلۡمَهۡدِ وَكَهۡلٗاۖ وَإِذۡ عَلَّمۡتُكَ
ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَۖ وَإِذۡ تَخۡلُقُ
مِنَ ٱلطِّينِ كَهَيۡـَٔةِ ٱلطَّيۡرِ بِإِذۡنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ
طَيۡرَۢا بِإِذۡنِيۖ وَتُبۡرِئُ ٱلۡأَكۡمَهَ وَٱلۡأَبۡرَصَ بِإِذۡنِيۖ وَإِذۡ تُخۡرِجُ
ٱلۡمَوۡتَىٰ بِإِذۡنِيۖ وَإِذۡ كَفَفۡتُ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَنكَ إِذۡ
جِئۡتَهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ إِنۡ هَٰذَآ
إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ١١٠ وَإِذۡ أَوۡحَيۡتُ إِلَى ٱلۡحَوَارِيِّـۧنَ أَنۡ ءَامِنُواْ
بِي وَبِرَسُولِي قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَٱشۡهَدۡ بِأَنَّنَا مُسۡلِمُونَ ١١١
إِذۡ قَالَ ٱلۡحَوَارِيُّونَ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ هَلۡ يَسۡتَطِيعُ رَبُّكَ
أَن يُنَزِّلَ عَلَيۡنَا مَآئِدَةٗ مِّنَ ٱلسَّمَآءِۖ قَالَ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِن كُنتُم
مُّؤۡمِنِينَ ١١٢ قَالُواْ نُرِيدُ أَن نَّأۡكُلَ مِنۡهَا وَتَطۡمَئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعۡلَمَ أَن قَدۡ صَدَقۡتَنَا وَنَكُونَ عَلَيۡهَا مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ١١٣

109 **O, voi, oameni! Amintiți-vă de Ziua Învierii în care Allah îi va aduna pe toți profeții și le va spune: „Cum v-au răspuns vouă neamurile cărora le-ați fost trimiși?” Ei vor spune, lăsând răspunsul în seama lui Allah: „Noi nu avem cunoștință despre aceasta, căci Ție îți aparține [toată] știința. O, Domnul nostru! Cu adevărat numai Tu cunoști lumea necunoscutului [și cunoști ceea ce nu poate fi văzut].”**

110 **Amintește-ți când Allah a spus adresându-se lui Iisus (pacea fie asupra sa): „O, Iisus, fiu al Mariei, adu-ți aminte de harul Meu asupra ta când Eu te-am creat fără de tată. Și adu-ți aminte de harul Meu asupra mamei tale, Maria (pacea fie asupra sa), atunci când Eu am ales-o și am ridicat-o peste femeile timpului ei. Și adu-ți aminte de harul Meu asupra ta când Eu te-am întărit prin Îngerul Gavriil (pacea fie asupra sa) și le-ai vorbit oamenilor pe când erai prunc în leagăn, chemându-i la Allah, și le-ai vorbit și ca bărbat în toată firea, despre cele cu care Eu te-am trimis la ei! Și dintre cele cu care te-am binecuvântat și aceea că te-am învățat pe tine scrierea, și te-am învățat Tora pogorâtă lui Moise (pacea fie asupra sa), precum și Evanghelia pe care ți-am pogorât-o ție. Și te-am învățat pe tine tainele Legii, foloasele și înțelepciunea ei. Și dintre cele cu care te-am binecuvântat și faptul că tu plăsmuiai din lut chipul unei păsări, apoi suflai asupra lui, și se făcea pasăre, cu voia Mea. Și tu l-ai tămăduit pe cel care se născuse orb și l-ai vindecat pe cel lepros și pielea lui a redevenit sănătoasă! Tu ai făcut ca morții să fie readuși la viață prin ruga ta către Allah. Și toate acestea mai înainte menționate, numai prin Voia Mea [ci nu de la tine putere]. Și dintre binecuvântările Mele asupra ta și aceea că i-am îndepărtat pe fiii lui Israel de la tine atunci când au voit să te omoare, după ce le-ai adus tu semnele cele învederate. Însă ei le-au tăgăduit și au zis: „Cele cu care Iisus a venit nu sunt decât o vrăjitorie limpede!”.**

111 **Și amintește-ți cele cu care Eu te-am binecuvântat atunci când I-am inspirat pe apostoli să creadă în Mine și în tine, iar ei s-au supus și au acceptat, spunând: „O, Domnul nostru! Noi credem, deci mărturisește că noi suntem musulmani, cu desăvârșire supuși Ție!"**

112 **Amintește-ți atunci când apostolii au zis: „[O, Iisus,] poate, oare, Domnul tău, dacă te vei ruga Lui, să ne coboare nouă o masă servită din cer?" Atunci el le-a poruncit să arate evlavie față de Allah și să renunțe la cele pe care le-au cerut, pentru ca nu cumva în acestea să fie [o încercare și] o ispită, zicându-le: „Lăsați-vă în voia lui Allah și încredeți-vă în El în privința cererii proviziilor necesare traiului, dacă sunteți dreptcredincioși!"**

113 **Apostolii au zis: „Voim să mâncăm din această Masă întinsă, pentru ca inimile noastre să se liniștească, mărturisind puterea deplină a lui Allah și că tu ești trimisul Său. Și pentru a ști cu deplină convingere că cele cu care tu ne-ai venit de la Allah sunt adevărate; și pentru ca noi să fim martori întru aceasta pentru cei care nu au văzut-o [pentru cei care nu au fost prezenți]."**

۞ **Dintre pildele acestor versete:** **1 - Confirmarea faptului că Allah îi va aduna pe oameni în Ziua Judecății, atât pe cei sinceri, cât și pe cei nelegiuiți. 2 - Confirmarea naturii umane a lui Iisus (pacea fie asupra sa), precum și a semnelor doveditoare ale profeției sale, pe care Allah le-a împlinit prin el, precum: învierea morților, tămăduirea orbilor și vindecarea leproșilor.**

3 - Evidențierea faptului că semnele și miracolele care le sunt date profeților vin să întărească credința celor care îi urmează și să combată speculațiile eronate ale oponenților lor. Aceste semne doveditoare nu se produc prin puterea lor-a profeților, ci prin Voia lui Allah Preaînaltul.

قَالَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ ٱللَّهُمَّ رَبَّنَآ أَنزِلۡ عَلَيۡنَا مَآئِدَةٗ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدٗا لِّأَوَّلِنَا وَءَاخِرِنَا وَءَايَةٗ مِّنكَۖ وَٱرۡزُقۡنَا وَأَنتَ
خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ١١٤ قَالَ ٱللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيۡكُمۡۖ فَمَن يَكۡفُرۡ بَعۡدُ
مِنكُمۡ فَإِنِّيٓ أُعَذِّبُهُۥ عَذَابٗا لَّآ أُعَذِّبُهُۥٓ أَحَدٗا مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١١٥
وَإِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ءَأَنتَ قُلۡتَ لِلنَّاسِ ٱتَّخِذُونِي
وَأُمِّيَ إِلَٰهَيۡنِ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالَ سُبۡحَٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٓ أَنۡ أَقُولَ
مَا لَيۡسَ لِي بِحَقٍّۚ إِن كُنتُ قُلۡتُهُۥ فَقَدۡ عَلِمۡتَهُۥۚ تَعۡلَمُ مَا فِي نَفۡسِي
وَلَآ أَعۡلَمُ مَا فِي نَفۡسِكَۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ١١٦ مَا قُلۡتُ لَهُمۡ
إِلَّا مَآ أَمَرۡتَنِي بِهِۦٓ أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمۡۚ وَكُنتُ عَلَيۡهِمۡ
شَهِيدٗا مَّا دُمۡتُ فِيهِمۡۖ فَلَمَّا تَوَفَّيۡتَنِي كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيۡهِمۡۚ
وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ١١٧ إِن تُعَذِّبۡهُمۡ فَإِنَّهُمۡ عِبَادُكَۖ وَإِن
تَغۡفِرۡ لَهُمۡ فَإِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١١٨ قَالَ ٱللَّهُ هَٰذَا يَوۡمُ يَنفَعُ
ٱلصَّٰدِقِينَ صِدۡقُهُمۡۚ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَآ أَبَدٗاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١١٩ لِلَّهِ
مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا فِيهِنَّۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرُۢ ١٢٠

114 Iisus a răspuns cererii lor și s-a rugat la Allah, spunând: „O, Domnul nostru! Pogoară-ne nouă o masă din cer și noi vom lua ziua pogorârii ei drept zi de sărbătoare, pe care să o dedicam preaslăvirii Tale; și pentru ca aceasta să fie un semn și o dovadă a Unicității Tale și a celor cu care eu am fost trimis. Și binecuvântează-ne pe noi cu o îndestulare care să ne sprijine întru adorarea Ta, căci Tu, o, Domnul nostru, ești cel mai bun Îndestulător.”
115 Allah a răspuns rugii lui Iisus (pacea fie asupra sa) și a spus: „Eu voi pogorî această masă pe care Mi-ați cerut-o. Iar cel care va fi necredincios după pogorârea sa, să nu se învinovățească decât pe sine însuși. Îl voi pedepsi pe el cu o pedeapsă cruntă, cu care nu va mai fi pedepsit altcineva; pentru că el a văzut cu ochii lui semnele Noastre uimitoare, iar necredința sa, după aceasta, nu a mai fost decât o formă de încăpățânare și înverșunare . Iar Allah le-a dat lor ceea ce le-a promis și le-a pogorât lor o masă din cer.
116 Adu-ți aminte când, în Ziua Învierii, Allah i se va adresa lui Iisus, fiul Mariei [spunând]: „O, Iisus fiu al Mariei! Oare le-ai spus tu oamenilor: «Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei, în afară de Allah [fără de Allah]?»” Și Iisus arătând umilință în fața Domnului său, preamărindu-L, va spune : „Nu mi s-ar cuveni mie să le spun altceva decât adevărul, iar dacă s-ar fi întâmplat să spun aceasta, Tu ai fi știut, pentru că nimic nu îți este ascuns Ție, și Tu știi ceea ce eu ascund în sinea mea, în vreme ce eu nu știu ce se află în sinea Ta; și Tu ești Unicul care știe ceea ce este necunoscut, ca și ceea ce este ascuns, precum și ceea ce este vădit.”
117 A spus Iisus Domnului său: „Nu le-am spus oamenilor decât ceea ce Tu mi-ai poruncit să spun, precum îndemnul de a Te adora numai pe Tine, Unicul. Eu am vegheat asupra vorbelor lor atâta vreme cât am fost printre ei, însă atunci când Tu ai încheiat timpul meu alături de ei, prin ridicarea mea viu la ceruri, Tu ai rămas Veghetor al faptelor lor. Iar Tu ești Martor peste tot și toate, și nimic nu Îți este Ție ascuns. Ție nu Îți este necunoscut nici ceea ce eu le-am spus și nici ceea ce ei au spus în urma mea.
118 O, Doamne! Dacă Tu îi vei pedepsi pe ei, ei sunt robii Tăi și Tu poți face cu ei orice voiești; iar dacă îi vei binecuvânta cu Iertarea Ta pe cei care au crezut, nimeni nu Te-ar putea opri de la aceasta. Căci Tu ești Cel Atotputernic, care nu poate fi învins; și Cel Înțelept în orânduirea Ta.”
119 Allah i-a spus lui Iisus (pacea fie asupra sa): „În această zi, cei ale căror intenții, fapte și vorbe au fost adevărate și sincere, vor trage foloasele adevărului și sincerității lor. Ei vor avea Grădini cu palate și arbori pe sub care curg pâraie, și în ele vor rămâne veșnic, fără a fi atinși de moarte. Allah a fost mulțumit de ei și nu se va [mai] mânia pe ei niciodată; iar ei au fost mulțumiți de El prin binecuvântările veșnice pe care le-a dăruit lor. Această răsplată alături de Mulțumirea lui Allah arătată față de ei reprezintă cea mai măreață izbândă, și nu există niciuna mai presus de ea.”
120 A lui Allah, Unicul, este Împărăția cerurilor și a pământului. El este Creatorul și Orânduitorul lor, și în Stăpânirea Sa sunt toate creaturile aflate în acestea; iar El este cu putere peste toate, și nimic nu îi este cu neputință.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah trimite o avertizare tuturor celor care s-au înverșunat întru necredință și încăpățânarea lor, după ce le-au venit lor dovezi clare în această privință. 2 - Dovedirea nevinovăției lui Mesia (pacea fie asupra sa) cu privire la afirmațiile creștinilor conform cărora el le-ar fi transmis faptul că el este Dumnezeu sau fiul lui Dumnezeu sau că ar fi Domnul sau Dumnezeul [lor]. 3 - În Ziua Învierii, cu adevărat, Allah le va cere socoteală până și celor mai măreți dintre oameni, precum și celor mai nobili dintre profeți. Și oare ce se va întâmplă cu cei ce sunt mai prejos de aceștia?! 4 - Înaltul rang, virtutea sincerității întru credința și elogierea de către Allah a celor care sunt caracterizați de aceasta; precum și evidențierea foloaselor în Ziua Judecății a sincerității [întru credință] pentru cei care i-au dat curs.

Surat Al-An'am

Meccană

آياتها ١٦٥ سُورَةُ الأَنعَامِ ترتيبها ٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَجَعَلَ ٱلظُّلُمَٰتِ
وَٱلنُّورَۖ ثُمَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُونَ ١ هُوَ ٱلَّذِي
خَلَقَكُم مِّن طِينٖ ثُمَّ قَضَىٰٓ أَجَلٗاۖ وَأَجَلٞ مُّسَمًّى عِندَهُۥۖ ثُمَّ أَنتُمۡ
تَمۡتَرُونَ ٢ وَهُوَ ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ يَعۡلَمُ سِرَّكُمۡ
وَجَهۡرَكُمۡ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُونَ ٣ وَمَا تَأۡتِيهِم مِّنۡ ءَايَةٖ مِّنۡ
ءَايَٰتِ رَبِّهِمۡ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ٤ فَقَدۡ كَذَّبُواْ بِٱلۡحَقِّ
لَمَّا جَآءَهُمۡ فَسَوۡفَ يَأۡتِيهِمۡ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٥
أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّن قَرۡنٖ مَّكَّنَّٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ
مَا لَمۡ نُمَكِّن لَّكُمۡ وَأَرۡسَلۡنَا ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡهِم مِّدۡرَارٗا وَجَعَلۡنَا ٱلۡأَنۡهَٰرَ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمۡ فَأَهۡلَكۡنَٰهُم بِذُنُوبِهِمۡ وَأَنشَأۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِمۡ قَرۡنًا
ءَاخَرِينَ ٦ وَلَوۡ نَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ كِتَٰبٗا فِي قِرۡطَاسٖ فَلَمَسُوهُ بِأَيۡدِيهِمۡ
لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ٧ وَقَالُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ
عَلَيۡهِ مَلَكٞۖ وَلَوۡ أَنزَلۡنَا مَلَكٗا لَّقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ٨

Dintre obiectivele acestui capitol:

Confirmarea și întărirea credinței în Unicitatea lui Allah prin dovezi logice și negarea și respingerea credințelor politeiste.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Caracterizarea prin perfecțiunea absolută și preamărirea, cu dragoste pentru binecuvântările Sale supreme sunt veșnic afirmate în ceea ce îl privește pe Allah; Cel care a creat cerurile și pământul din neant, și a creat noaptea și ziua succedându-se; și a creat noaptea pentru întuneric și ziua pentru lumină. Cu toate acestea, necredincioșii îi fac Lui semeni, pe care îi adoră împreună cu El.

(2) O, oameni! El, Preaslăvitul, este Cel care v-a făurit pe voi din lut, odată cu crearea părintelui vostru Adam (pacea fie asupra sa), apoi v-a stabilit vouă un timp anume pentru care să rămâneți în această viață lumească. El v-a stabilit vouă și un alt termen, pe care numai El îl cunoaște, pentru învierea voastră în Ziua Judecății. Însă voi mai aveți îndoieli încă în privința puterii Sale de a vă învia.

(3) El, Preaslăvitul, este Unicul adorat întru dreptate, atât în ceruri, cât și pe pământ. Nimic nu Îi rămâne ascuns Lui, căci El știe tot ceea ce voi tăinuiți – intențiile, vorbele și faptele, și le cunoaște și pe cele pe care le arătați lămurit, și vă va răsplăti pentru ele. (4) Nu le vine politeiștilor nicio dovadă de la Domnul lor fără ca ei să o ignore, fără a o lua în considerare. Lor le-au venit indicii limpezi și dovezi clare despre Unicitatea lui Allah; și, tot astfel, le-au venit lor semne doveditoare ale adevărului profeților Săi; și cu toate acestea ei le-au ignorat, îndepărtându-se fără a ține seamă de ele.

(5) Și dacă ei au tăgăduit aceste semne și dovezi limpezi, au respins și ceea ce era și mai clar decât acestea, căci au respins cele aduse de Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Coran. În Ziua Învierii, atunci când vor vedea pedeapsa [lui Allah], vor ști [cu certitudine] că cele pe care le-au luat în derâdere atunci când le-au venit, reprezintă de fapt adevărul.

(6) Oare nu cunosc acești necredincioși rânduiala lui Allah în privință neamurilor celor nedrepți [și necredincioși]?! Căci Allah a nimicit mai înainte de ei multe neamuri, cărora le dăduse putere și stătut pe pământ, pe care nu a dat-o acestor necredincioși. Și a pogorât asupra lor ploi ce se succedau una pe alta, și le-a adus lor râuri care să curgă pe sub casele lor. Însă ei au arătat nesupunere față de Allah, iar Acesta i-a nimicit, datorită păcatelor ce le săvârșeau. Iar [Allah] a creat în urma lor alte neamuri.

(7) O, tu, Profetule! Chiar [și] dacă ți-am pogorî Noi ție o Carte scrisă pe foi coborâte din cer, și ei ar vedea-o cu proprii lor ochi, și s-ar convinge de această Carte pipăind-o cu mâinile lor, tot nu ar crede în ea, respingând-o cu îndărătnicie.

(8) Acești necredincioși au spus: „Dacă ar fi pogorât un înger care să ne vorbească și să mărturisească profeția lui Muhammed, noi am crede în el.” Însă dacă le-am fi pogorât lor un înger, întocmai așa cum cer, ei ar fi fost supuși pieirii de n-ar fi crezut; căci nu le-ar mai fi fost dat lor niciun răgaz pentru căință, după aceasta.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Crunta îndârjire a necredincioșilor și evidențierea încăpățânării lor de a persista în necredință, deși le-au fost oferite dovezi și argumente limpezi. 2 - Contemplarea rânduielilor lui Allah Preaînaltul în privința înaintașilor ca o modalitate de cunoaștere a factorilor ce le-au adus nimicirea, și evitarea acestora. 3 - Din Îndurarea lui Allah asupra robilor Săi, El nu le-a pogorât lor un trimis dintre îngeri, pentru că, după aceasta, lor nu li s-ar mai fi dat niciun răgaz pentru căință [și întoarcerea la calea cea dreaptă].**

وَلَوۡ جَعَلۡنَٰهُ مَلَكٗا لَّجَعَلۡنَٰهُ رَجُلٗا وَلَلَبَسۡنَا عَلَيۡهِم مَّا
يَلۡبِسُونَ ٩ وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ
سَخِرُواْ مِنۡهُم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ١٠ قُلۡ سِيرُواْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ ثُمَّ ٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ
١١ قُل لِّمَن مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ قُل لِّلَّهِۚ كَتَبَ عَلَىٰ
نَفۡسِهِ ٱلرَّحۡمَةَۚ لَيَجۡمَعَنَّكُمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ
فِيهِۚ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ١٢ ۞ وَلَهُۥ
مَا سَكَنَ فِي ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ١٣ قُلۡ
أَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيّٗا فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَهُوَ
يُطۡعِمُ وَلَا يُطۡعَمُۗ قُلۡ إِنِّيٓ أُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَسۡلَمَۖ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٤ قُلۡ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنۡ عَصَيۡتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٥ مَّن يُصۡرَفۡ عَنۡهُ يَوۡمَئِذٖ فَقَدۡ رَحِمَهُۥۚ
وَذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡمُبِينُ ١٦ وَإِن يَمۡسَسۡكَ ٱللَّهُ بِضُرّٖ فَلَا كَاشِفَ
لَهُۥٓ إِلَّا هُوَۖ وَإِن يَمۡسَسۡكَ بِخَيۡرٖ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ
١٧ وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ١٨

ثلاثة أرباع الحزب ١٣

9 Și dacă cel trimis lor ar fi fost un înger, l-am fi întrupat pe el în chipul unui om pentru ca ei să îl poată auzi și să primească cele aduse de el; pentru că ei nu ar fi capabili de aceasta, dacă îngerul li s-ar înfățișa așa cum el a fost creat de către Allah. Însă dacă l-am trimite lor în chip de om, aceasta le-ar trezi lor [de asemenea] suspiciuni.
10 Dacă aceștia [te] iau în derâdere cerând să ți se pogoare un înger, să știe că multe neamuri i-au luat în derâdere pe profeții lor mai înainte. Ei au fost astfel cuprinși [tocmai] de pedeapsă pe care au negat-o și de care au râs atunci când au fost
preveniți. 11 O, tu, Profetule! Spune-le acestor mincinoși batjocoritori: „Purcedeți pe pământ și vedeți care a fost sfârșitul celor care i-au tăgăduit pe trimișii lui Allah. I-a cuprins pe ei pedeapsa lui Allah, după ce mai înainte fuseseră ei puternici și
neînvinși.” 12 O, tu, Profetule! Spune-le: „A cui este Împărăția cerurilor și a pământului și a celor ce se află între acestea?” Spune: „A lui Allah. El a prescris Îndurarea [ca un atribut intrinsec al Naturii Sale], ca o binecuvântare pentru robii Săi. Astfel, El nu se grăbește să îi pedepsească, chiar și dacă ei nu se căiesc. El îi va aduna pe toți în Ziua Învierii, în privința căreia nu este nicio îndoială.” Cei care au fost pierduți în necredința față de Dumnezeu, refuză, așadar, să se salveze ei pe ei înșiși de aceasta pierdere.
13 A lui Allah este Stăpânirea a tot ce sălășluiește în noapte și în zi, El aude vorbele lor, știe faptele lor, și îi va răsplăti pentru ele.
14 O, tu, Profetule! Spune-le politeiștilor care îi adoră alături de Allah și pe idolii lor și alte zeități: „Oare aș putea să îmi iau eu alt sprijinitor în afară de Allah, în care să mă încred și la care să caut ajutorul?! De vreme ce El este Creatorul cerurilor și al pământului din neant. Și El este Cel care îi îndestulează cu cele necesare traiului pe cei pe care El dorește dintre robii Săi, fără ca vreunul dintre ei să Îl îndestuleze pe El; căci El Își este Atotsuficient Sieși și nu este în nicio nevoie de robii Săi, în vreme ce aceștia sunt [cu toții] în dependență [și într-o nevoie acută] de El. O, tu, Profetule! Spune: „Domnul meu mi-a poruncit să fiu primul din acest neam, care a dat ascultare și s-a supus lui Allah, și mi-a interzis să mă alătur celor ce adoră alte zeități alături de El.”
15 O, tu, Profetule! Spune: „Eu mă tem de pedeapsa unui mare chin în Ziua Învierii, dacă voi fi nesupus lui Allah prin săvârșirea celor pe care El mi le-a interzis, precum politeismul și alte lucruri, și delăsarea de cele pe care mi le-a poruncit, asemenea credinței [în El] și a faptelor de supunere și adorare.”
16 Cel de la care Allah va îndepărta această pedeapsă în Ziua Învierii, a izbândit prin Îndurarea lui Allah asupra sa, iar această salvare de pedeapsa chinuitoare este cea mai măreață izbândă.
17 O, fiu al lui Adam! Dacă asupra ta s-a abătut o nenorocire de la Allah, nimeni nu te va putea scăpa de ea, în afară de Allah; și dacă tu vei fi dăruit cu un bine de la Allah, nimeni nu se va putea opune Lui întru aceasta și nici nu poate respinge Harul Său, căci El este cu putere peste toate și nu este nimic care să nu stea în puterea Sa.
18 El este Stăpân peste supușii Săi cei umili, și El s-a înălțat deasupra lor, și este mai presus de ei în tot și în toate. Lui toate îi sunt cu putință, și nimeni nu L-ar putea învinge. Cu toții i se supun Lui cu smerenie, iar El este deasupra robilor Săi, așa cum I se cuvine Lui, Preaslăvitul. El este Cel Înțelept în creația, orânduirea și legea Sa, și El este Atoateștiutor, și nimic nu îi poate fi Lui ascuns.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Evidențierea înțelepciuni aflate în faptul că Allah Preaînaltul a făcut ca fiecare profet trimis să se asemene celor cărora le era trimis, pentru ca ei să fie cât mai receptivi întru ascultarea, priceperea și acceptarea lui. 2 - Îndemnarea la contemplarea faptului că repetarea faptelor predecesorilor care au fost nesupuși lui Allah, atrage repetarea pedepsei lui Allah [aplicată acestora]. 3 - Impunerea temerii de păcat și de [eventualele] consecințe ale acestuia. 4 - Încercările [și greutățile] care cad asupra omului nu pot fi îndepărtate decât de către Allah; iar binele pogorât asupra acestuia nu poate fi oprit decât de Allah; căci nu este nimeni care să poată opri Harul Său, și nici care să interzică binecuvântările Sale.

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا
الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُم بِهِ وَمَن بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً
أُخْرَىٰ قُل لَّا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ
١٩ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٠ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٢١ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ٢٢
ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ٢٣
انظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٤
وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا
جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ٢٥ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا
أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٢٦ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٧

19 O, tu, Profetule! Spune-le politeiștilor ce te tăgăduiesc: „Care este cea mai nobilă și mai măreață mărturie pentru adevărul meu [sinceritatea mea]?” Spune: „A lui Allah este cea mai nobilă și mai măreață mărturie pentru adevărul și sinceritatea mea. Și El este martor între mine și voi. El știe cele cu care v-am venit, precum și felul în care voi veți răspunde. Și Allah mi-a revelat mie Coranul pentru a va avertiza și pentru a îi avertiza, de asemenea, pe oamenii și pe djinnii la care el va ajunge. Iar voi, - o, idolatrilor! – încă mai credeți că împreună cu Allah ar exista și alte zeități care ar trebui adorate. O, tu, Profetule! Spune: „Eu nu mărturisesc [și nici nu accept] cele pe care voi le pretindeți, datorită falsității lor. Căci Allah este Dumnezeul Unic și El nu are niciun asociat [întru adorarea Sa], iar eu mă depărtez de toate cele pe care voi le adorați împreună cu El.”
20 Evreii cărora le-am dat Tora, precum și creștinii cărora le-am dat Evanghelia îl cunosc limpede pe profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum îi cunosc pe copiii lor de copiii altora. Iar cei care s-au lăsat pe ei înșiși pradă pierzaniei și s-au aruncat în Foc, [cu adevărat] ei nu sunt credincioși.
21 Nu este nimeni mai nedrept și mai necredincios decât acela care i-a făcut lui Allah un asociat, pe care îl adoră împreună cu El, sau care tăgăduiește versetele Sale pogorâte profetului Său. Cu adevărat, nelegiuiții necredincioși care i-au făcut asociați lui Allah și au tăgăduit versetele Sale, nu vor izbândi în veci, dacă nu se vor căi.
22 Amintește de Ziua Învierii în care îi vom aduna cu toții, fără a putea scăpa vreunul dintre ei. Apoi le vom spune, mustrându-i pe cei care i-au făcut asociați lui Allah: „Unde sunt asociații voștri despre care ați pretins în mod mincinos că ar fi asociații lui Allah?"
23 Apoi, după acest test, ei nu vor avea alt răspuns decât să se delase de idolii lor și să spună mințind: „Jurăm pe Allah, Domnul nostru, că noi nu Ți-am făcut niciodată asociați în viața lumească, ci, dimpotrivă noi am crezut în Tine și în Unicitatea Ta!”. 24 O, Muhammed! Privește cum ei mint prin tăgăduirea idolatriei lor și cum sunt ei părăsiți și duși la eșec de cei pe care îi făcuseră asociați lui Allah în viața lumească.
25 O, tu, Profetule! Printre politeiști sunt unii care te ascultă atunci când reciți din Coran, însă ei nu trag niciun folos din cele pe care le aud Noi am învăluit inimile lor, pentru ca ei să nu priceapă Coranul, datorită încăpățânării și înverșunării lor, și am făcut urechile lor surde la auzul lucrurilor folositoare. Astfel, oricâte semne clare și dovezi evidente ar vedea, ei tot nu vor crede în ele. Iar dacă vin să discute cu tine, ei contestă adevărul cu fățărnicie, spunând: „Cele cu care tu ai venit nu sunt decât niște povești luate din cărțile celor de mai înainte [de noi]!".
26 Și ei îi opresc [pe oameni] de la credința în trimis și se îndepărtează și pe ei înșiși de la aceasta. Nu lasă pe nimeni să beneficieze de ea, și nici ei nu trag foloase. Însă prin ceea ce fac, nu fac să piară decât pe ei înșiși, și ei nu pricep că cele cărora le dau curs îi conduc către pieire.
27 O, tu, Profetule! Dacă i-ai vedea în Ziua Învierii, când vor fi înfățișați Focului, zicând, căindu-se: „O, de ne-am întoarce noi la viața lumească, și n-am mai tăgădui semnele Domnului nostru și am fi în rândul celor care cred în Allah!”, tu ai fi înmărmurit de gravitatea situației lor.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Evidențierea înțelepciunii aflate în trimiterea Coranului asupra profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cu scopul informării și al elucidării; cel mai măreț aspect cuprins de acesta fiind chemarea la credința în Unicitatea lui Allah. 2 - Negarea existenței oricărui asociat al lui Allah Preaînaltul, și dezmințirea afirmațiilor politeiștilor cu privire la acest aspect. 3 - Evidențierea cunoașterii de către evrei și creștini a profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea fie asupra sa), în pofida refuzului și a necredinței lor.

بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِن قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٢٨ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ٢٩ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
٣٠ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ٣١ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
٣٢ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ
وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٣٣ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ
رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ
نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِ الْمُرْسَلِينَ
٣٤ وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُم بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٣٥

(28) Însă situația nu stă așa cum ei au spus [au pretins] că dacă li se va răspunde vor crede. Iată că li se arată cuvintele lor pe care le-au ascuns [mai înainte, și anume]: „[Jurăm] pe Allah, noi nu am făcut niciodată asociați!”, atunci când membrele lor au depus mărturie împotriva lor. Și dacă ar putea să se întoarcă la viața pământeasca, ar reveni fără îndoială la necredința și politeismul care le-au fost oprite. Căci ei mint atunci când făgăduiesc credința, dacă se vor întoarce.

(29) Acești politeiști au spus: „Nu există altă viată decât această viață în care noi ne aflăm, și noi nu vom fi înviați pentru judecată!"

(30) O, tu, Profetule! Dacă i-ai vedea pe cei care au tăgăduit, când vor fi aduși după înviere dinaintea Domnului lor, vei fi uimit de greutatea situației lor. Allah le va spune: „Oare nu este învierea pe care ați tăgăduit-o, un lucru adevărat, confirmat, în care nu rămâne loc de incertitudine și nici îndoială?” Vor răspunde: „Juram pe Domnul nostru care ne-a creat, că acesta este un adevăr confirmat, fără de îndoială.” Iar atunci Allah le va spune: „Gustați chinul pentru că nu ați crezut în această zi; și ați tăgăduit-o, în vreme ce vă aflați în viața lumească!”

(31) Cei care tăgăduiesc învierea din Ziua Judecății și consideră departe întâlnirea cu Allah, vor fi pierzători. Iar când Ceasul va veni deodată, fără vreo înștiințare anterioară, vor zice, cuprinși de remușcare: „Vai de noi, și de pierderea noastră și eșecul faptelor noastre, datorită faptului că noi am fost nedrepți în fața lui Allah, prin necredința arătată Lui și nesocotința noastră și nepregătirea pentru Ziua Învierii." Și ei vor purta în spate poverile păcatelor lor. Și ce urâcioase vor fi! (32) Această viață lumească de care sunteți atrași, nu este decât o joacă și o glumă pentru cel care nu face ceea ce Îi este plăcut lui Allah; iar Casa de Apoi va fi mai bună pentru cei care se tem de Allah, prin plinirea credinței și a supunerii pe care El a poruncit-o, și delăsarea de politeism și de păcate. O, voi, politeiștilor! Oare voi nu pricepeți, pentru ca astfel să credeți și să pliniți fapte bune!? (33) O, tu, Profetule! Noi știm că tu ești întristat de faptul că te acuză de minciună. Însă [trebuie] să știi că, de fapt, în sinea lor ei nu te tăgăduiesc nicidecum, întrucât ei cunosc sinceritatea și dreptatea ta. Însă ei sunt un neam de nelegiuiții, care neagă fățiș, în vreme ce în sinea lor sunt convinși [de adevărul tău]. (34) Să nu crezi că tăgăduirea oamenilor se manifestă numai față de cele cu care tu ai venit. Ci au fost socotiți mincinoși [și alți] trimiși de dinaintea ta, și au fost [și ei] răniți de neamul lor. Insă ei au îndurat cu răbdare întru chemarea la Allah și lupta pe calea Sa, până ce le-a venit biruința de la Allah. Nimeni nu poate schimba victoria scrisă de către Allah, și pe care a făgăduit-o profeților Săi. O, tu, profetule! Ți-au fost arătate deja o parte din poveștile trimișilor de mai înainte de tine și despre cum au fost ei întâmpinați de neamurile lor, precum și despre izbânda asupra potrivnicilor lor, pe care Allah i-a nimicit, conform promisiunii Sale. (35) O, tu, Profetule! Dacă ți se pare greu de suportat tăgăduirea lor și refuzul adevărului pe care l-ai adus, dacă tu poți căuta un tunel în pământ sau o scară către cer și le-ai putea aduce alte semne și dovezi în afară de cele cu care te-am întărit deja, fă-o! Iar dacă Allah ar fi voit adunarea voastră pe calea cea dreaptă, ar fi făcut-o. Însă El nu a voit aceasta în virtutea unei înțelepciuni mărețe. Deci nu fi dintre cei neștiutori întru aceasta, întristându-te [și suferind] pentru că ei nu cred!

Dintre pildele acestor versete: 1 - O formă de manifestare a Dreptății lui Allah Preaînaltul este și aceea că, în Ziua Învierii, El îl va aduna împreună pe adorator și pe adorat, și pe cel care a urmat și pe cel ce a fost urmat [într-o anumită credință], pentru a depune mărturie unii împotriva altora. 2 - Nu oricine aude Coranul poate beneficia de el; pentru că poate exista o stavilă, precum pecetluirea inimii sau aceea de a asculta fără a primi vreun beneficiu, rămânând surd la ceea ce ar putea fi folositor etc. 3 - Evidențierea faptului că politeiștii, chiar și dacă tăgăduiesc public profeția lui Muhammed, ei cunosc cu convingere în sinea lor adevărul și sinceritatea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). 4 - Consolarea profetului (pacea și binecuvanatrea lui Allah fie asupra sa) prin înștiințarea sa că această formă de respingere și tăgăduire nu i-a fost specifică numai lui, ci aceasta este modalitatea de raportare a politeiștilor și la profeții de dinaintea sa.

الحزب ١٤

۞ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَٱلْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ٣٦ وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ
قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يُنَزِّلَ ءَايَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٧ وَمَا
مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ
مَّا فَرَّطْنَا فِى ٱلْكِتَٰبِ مِن شَىْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ٣٨
وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ ۗ مَن يَشَإِ
ٱللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٣٩ قُلْ
أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ ٱلسَّاعَةُ أَغَيْرَ ٱللَّهِ
تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ٤٠ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَآءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ٤١ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ
إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَٰهُم بِٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ٤٢ فَلَوْلَآ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا۟ وَلَٰكِن قَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٤٣ فَلَمَّا
نَسُوا۟ مَا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَٰبَ كُلِّ شَىْءٍ حَتَّىٰٓ
إِذَا فَرِحُوا۟ بِمَآ أُوتُوٓا۟ أَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ٤٤

(36) Cei care aud și înțeleg vorbele tale acceptă cele cu care ai venit, în vreme ce necredincioșii sunt morți și acestea nu au niciun efect asupra lor, căci inimile lor sunt moarte. Iar morții vor fi înviați de către Allah în Ziua Judecății, și la El, Unicul, se vor întoarce, pentru a îi răsplăti pentru cele pe care le-au săvârșit.
(37) Politeiștii au spus cu abstinență, respingând și îndepărtând-se de credință: „Oare nu s-ar putea ca lui Muhammed să îi fie pogorât un miracol ca o dovadă de la Domnul său pentru adevărul celor cu care el a venit?" O, tu, Profetule! Spune: „Cu adevărat, Allah poate trimite un semn, așa cum voi voiți, însă cei mai mulți dintre politeiștii care cer pogorârea acestei dovezi nu știu că semnele sunt pogorate în virtutea Înțelepciunii lui Allah Preaînaltul, și nu ca urmare a cererii lor. Și dacă El va pogorî acest semn, iar mai apoi nu vor crede, vor fi ei astfel nimiciți."
(38) Nu există vreo vietate care mișună pe fața pământului, și nici vreo pasăre care zboară în văzduh, decât în neamuri, asemenea vouă. O, fiu al lui Adam! Noi nu am lăsat nimic pe care să nu îl fi scris într-o Carte bine păzită, nici în privința creației, și nici a îndestulării cu cele necesare traiului. Și știința tuturor lucrurilor se află la Allah. Apoi ei vor fi strânși la Domnul lor, Unicul, în Ziua Învierii pentru dreapta judecată, și fiecare va fi răsplătit, după cum merită.
(39) Cei care tăgăduiesc versetele noastre sunt asemenea surzilor ce nu pot auzi și a muților ce nu pot vorbi, și ei se află într-o întunecime prin care nu pot zări; și oare cum ar putea să fie îndrumați?! Cel pe care Allah voiește să îl rătăcească, îl rătăcește; iar cel pe care vrea să îl călăuzească, îl călăuzește prin aducerea lui pe drumul cel drept și fără cotitură. (40) O, tu, Profetule! Spune politeiștilor: „Dacă voi sunteți sinceri în cele pe care le pretindeți, și anume că idolii voștri pot atrage binele sau respinge răul; spuneți-mi – dacă v-a venit vouă o pedeapsă de la Allah sau a sosit Ceasul de Apoi, în privința căruia ați fost avertizați că va veni, oare i-ați cere voi îndepărtarea nenorocirii și suferinței pogorâte asupra voastră altcuiva în afară de Allah?!" (41) Adevărul este acela că voi nu L-ați chema în această situație decât pe Cel care v-a creat și poate să vă apere de nenorociri, îndepărtând răul. Căci El este Stăpânul acestuia și Cel cu putere asupra lui. Așadar, delăsați-vă voi de idolii pe care îi adorați împreună cu Allah, de vreme ce voi știți că ei nu vă pot ajuta sau dăuna cu nimic. (42) O, tu, Profetule! Cu adevărat, Noi am trimis profeți [și] neamurilor de mai înainte de tine. Însă ei i-au considerat mincinoși și au respins cele cu care fuseseră trimiși. Astfel, Noi i-am pedepsit pe ei cu nenorociri și suferințe, asemenea necredinței, și bolii, în speranța că ei se vor întoarce și se vor supune Domnului lor, cu smerenie față de El.
(43) Și dacă atunci când nenorocirile s-au abătut asupra lor, ei s-ar fi arătat umili în fața lui Allah, și s-ar fi supus Lui, nenorocirea lor ar fi dispărut. Noi am fi arătat Îndurare față de ei. Ei, însă, nu au făcut aceasta, ci, dimpotrivă, inimile lor s-au împietrit, nemaiputând astfel să accepte vreo îndrumare și nici să ia aminte [la ceea ce este bun], iar Diavolul le-a împodobit lor necredința căreia ei îi dădeau curs, și au persistat astfel în ea.
(44) Atunci când ei au uitat lecția ce le-a fost dată prin severitatea sărăciei și a bolilor, și iar nu au plinit poruncile lui Allah, Noi i-am păsuit, deschizându-le porțile tuturor bunurilor și proviziilor necesare subzistenței. Și i-am îmbogățit pe ei după ce fuseseră săraci, și am întremat trupurile lor după ce fuseseră bolnavi. Până într-acolo că atunci când au fost ei cuprinși de orgoliu și vanitate și se bucurau de cele cu care fuseseră dăruiți, le-a venit lor pedeapsa Noastră dintr-o dată [și pe nepregătite]; iar ei au rămas nedumeriți și deznădăjduiți în privința celor la care speraseră.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Asemănarea necredincioșilor cu cei morți; întrucât viața cea adevărată este viața inimii, acceptând adevărul și urmând călăuzirea. 2 - Din Înțelepciunea lui Allah se numără și aceea a pogorârii nenorocirilor asupra celor care au încălcat legea lui Allah, pentru a le înmuia inimile și a-i întoarce la Domnul lor. 3 - Binecuvântările și averile aflate în mâinile celor rătăciți, nu sunt un indiciu al iubirii lui Allah față de aceștia, ci aceasta este o păsuire ademenitoare și o încercare, atât pentru ei, cât și pentru ceilalți.

فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْۚ وَٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٥
قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَخَذَ ٱللَّهُ سَمۡعَكُمۡ وَأَبۡصَٰرَكُمۡ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم
مَّنۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَأۡتِيكُم بِهِۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ
ثُمَّ هُمۡ يَصۡدِفُونَ ٤٦ قُلۡ أَرَءَيۡتَكُمۡ إِنۡ أَتَىٰكُمۡ عَذَابُ ٱللَّهِ
بَغۡتَةً أَوۡ جَهۡرَةً هَلۡ يُهۡلَكُ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٤٧ وَمَا
نُرۡسِلُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَۖ فَمَنۡ ءَامَنَ وَأَصۡلَحَ
فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٤٨ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا
يَمَسُّهُمُ ٱلۡعَذَابُ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ٤٩ قُل لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ
عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ إِنِّي مَلَكٌۖ
إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّۚ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُۚ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ٥٠ وَأَنذِرۡ بِهِ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحۡشَرُوٓاْ إِلَىٰ
رَبِّهِمۡ لَيۡسَ لَهُم مِّن دُونِهِۦ وَلِيّٞ وَلَا شَفِيعٞ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ
٥١ وَلَا تَطۡرُدِ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجۡهَهُۥۖ مَا عَلَيۡكَ مِنۡ حِسَابِهِم مِّن شَيۡءٖ وَمَا مِنۡ حِسَابِكَ
عَلَيۡهِم مِّن شَيۡءٖ فَتَطۡرُدَهُمۡ فَتَكُونَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٢

45 Așadar, neamul de necredincioși a fost nimicit, iar trimișii lui Allah au fost izbânditori. Toată Lăuda și Slava I se cuvine lui Allah, Unicul, Domnul lumilor, pentru nimicirea dușmanilor Săi și victoria acordată celor drepți și devotați Lui!

46 O, tu, Profetule! Spune-le acestor politeiști: „Spuneți-mi! Dacă Allah v-ar face surzi, luându-vă auzul, și v-ar face orbi, luându-vă văzul, și ar pecetlui inimile voastre, și nu veți mai putea să pricepeți nimic, care divinitate adorată întru dreptate v-ar putea returna cele ce v-au fost luate? O, tu, Profetule! Privește cum tâlcuim Noi semnele, evidențiindu-le și diversificându-le, pentru ca mai apoi ei iară să se întoarcă de la ele!”

47 O, tu, Profetule! Spune-le lor: “Spuneți-mi, dacă ar veni peste voi osânda lui Allah pe neașteptate, sau v-ar veni pe față, în mod vădit, cu adevărat, nu vor fi atinși de ea decât neamul celor nelegiuiți prin necredința lor în Allah și tăgăduirea profeților Săi.”

48 Noi nu-i trimitem pe trimișii Noștri decât pentru a binevesti neamului credinței și supunerii [față de Allah] binecuvântările veșnice și fără de sfârșit, de care ei se vor bucura, și pentru a-i preveni pe cei necredincioși și nesupuși cu privire la crunta Noastră pedeapsă. Iar aceia care cred în profeți și își îndreaptă faptele lor, nu au a se teme de cele pe care le vor întâlni în Viața de Apoi, și nici nu vor fi mâhniți de cele pe care le vor părăsi în această viață lumească.

49 Însă pe cei ce țin drept mincinoase semnele Noastre îi va ajunge pedeapsa, datorită faptului că nu se supun lui Allah.

50 O, tu, Profetule! Spune-le acestor politeiști: „Eu nu vă spun vouă că dețin proviziile cu care îndestulează Allah, și că eu le împart cum doresc, și nici nu vă spun că aș cunoaște tainele necunoscutului mai mult decât Allah mi-a dezvăluit prin revelație, nici nu vă spun că aș fi unul dintre îngeri. Ci eu sunt un profet de la Allah și urmez doar ceea ce mi se dezvăluie mie. Și eu nu susțin că îmi aparține ceea ce nu mi se cuvine". O, tu, Profetule! Spune-le lor: „Oare sunt la fel necredinciosul care este orb în privința adevărului și dreptcredinciosul care vede adevărul și crede în el? Oare voi nu contemplați cu mințile voastre semnele care vă înconjoară, o, voi, politeiștilor?"

51 O, tu, Profetule! Să îi previi cu acest Coran pe cei ce se tem, că ei vor fi adunați la Domnul lor în Ziua Învierii. Ei nu au în afară de Allah niciun ocrotitor care să le aducă vreun beneficiu, și niciun Mijlocitor care să îi apere de rău! Poate că ei vor fi cu frică de Allah și îi vor urma poruncile, și vor sta departe de interdicțiile Sale, căci aceștia sunt cei ce trag bune foloase [și beneficiază] de Coran.

52 O, tu, Profetule! Nu-i alunga din întrunirile tale pe musulmanii nevoiași, care Îl imploră continuu pe Domnul lor, dimineața și seara, pe deplin supuși și devotați Lui. Nu îi îndepărta pe ei pentru a-i atrage pe mai marii politeiștilor. Nu-ți revine ție să le ții socoteală cu nimic acestor sărmani, căci socoteala lor este la Domnul lor; și nici lor nu le revine să-ți tină socoteală ție de nimic. Iar de-i vei alunga din întrunirile voastre, cu adevărat, vei fi dintre cei care au încălcat granițele lui Allah.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Profeții sunt oameni, fără a avea niciuna dintre caracteristicile divinității, și ei sunt responsabili cu transmiterea mesajului. Ei nu au nicio putere de a acționa [și a decide într-un anumit fel] în Univers, nu cunosc necunoscutul, și nici nu dețin mijloacele necesare subzistenței, etc. 2 - Grija celui care cheamă la islam pentru cei care îl urmează, și, mai ales, pentru cei slabi dintre aceștia, care nu caută altceva decât adevărul. El trebuie să și-i apropie pe aceștia și să nu accepte îndepărtarea lor pentru a câștiga mulțumirea necredincioșilor.

3 - Indicarea importanței faptelor de adorare care sunt plinite [mai ales] la începutul și la sfârșitul zilei.

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعۡضَهُم بِبَعۡضٖ لِّيَقُولُوٓاْ أَهَٰٓؤُلَآءِ مَنَّ ٱللَّهُ
عَلَيۡهِم مِّنۢ بَيۡنِنَآۗ أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَعۡلَمَ بِٱلشَّٰكِرِينَ ٥٣ وَإِذَا
جَآءَكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِـَٔايَٰتِنَا فَقُلۡ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡۖ كَتَبَ
رَبُّكُمۡ عَلَىٰ نَفۡسِهِ ٱلرَّحۡمَةَ أَنَّهُۥ مَنۡ عَمِلَ مِنكُمۡ سُوٓءَۢا
بِجَهَٰلَةٖ ثُمَّ تَابَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَصۡلَحَ فَأَنَّهُۥ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥٤
وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ وَلِتَسۡتَبِينَ سَبِيلُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ
٥٥ قُلۡ إِنِّي نُهِيتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۚ قُل
لَّآ أَتَّبِعُ أَهۡوَآءَكُمۡ قَدۡ ضَلَلۡتُ إِذٗا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُهۡتَدِينَ
٥٦ قُلۡ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبۡتُم بِهِۦۚ مَا عِندِي مَا
تَسۡتَعۡجِلُونَ بِهِۦٓۚ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۖ يَقُصُّ ٱلۡحَقَّۖ وَهُوَ
خَيۡرُ ٱلۡفَٰصِلِينَ ٥٧ قُل لَّوۡ أَنَّ عِندِي مَا تَسۡتَعۡجِلُونَ بِهِۦ لَقُضِيَ
ٱلۡأَمۡرُ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۗ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٥٨ ۞ وَعِندَهُۥ الحزب ١٤
مَفَاتِحُ ٱلۡغَيۡبِ لَا يَعۡلَمُهَآ إِلَّا هُوَۚ وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡبَرِّ
وَٱلۡبَحۡرِۚ وَمَا تَسۡقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعۡلَمُهَا وَلَا حَبَّةٖ فِي ظُلُمَٰتِ
ٱلۡأَرۡضِ وَلَا رَطۡبٖ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ٥٩

(53) Și tot astfel Noi i-am încercat unii prin alții, și i-am deosebit în privința bunurilor lor în această viață lumească și astfel i-am încercat pe ei, pentru că necredincioșii bogați să spună despre sărmanii cei credincioși: „Oare acești sărmani sunt cei pe care i-a binecuvântat Allah, călăuzindu-i, dintre noi? Dacă ar fi fost credința un lucru bun ei nu ar fi putut să ne întreacă întru aceasta, căci noi suntem cei învingători." Oare nu este Allah cel care-i cunoaște cel mai bine pe cei mulțumitori pentru binecuvântările Sale și le facilitează astfel credința, așa cum îi cunoaște și pe cei ce le tăgăduiesc și sunt necredincioși?! Ba da! El este Atotcunoscător al acestora.
(54) O, tu, Profetule! Iar dacă vin la tine aceia care cred în semnele Noastre, doveditoare ale adevărului celor cu care tu ai venit, salută-i, spunându-le: „Pacea fie asupra voastră!” ca o formă de înnobilare a lor. Și binevestește-le nemărginita Îndurare a lui Allah, căci El Și-a prescris Sieși îndurarea, și aceasta este o prescriere plină de grație și bunăvoință. Iar aceluia dintre voi care face un rău din ignoranță și neștiință, apoi se căiește după comiterea lui și își îndreaptă fapta, Allah îi va ierta păcatele comise, căci El este Iertător, Îndurător cu robii Săi care se căiesc.
(55) Așa cum Noi ți-am explicat limpede cele amintite mai înainte, tot astfel Noi dezvăluim și dovezile și argumentele noastre împotriva neamului de nelegiuiți, pentru a se vedea clar drumul păcătoșilor și calea urmată de ei, și pentru ca voi să le ocoliți.
(56) O, tu, Profetule! Spune: „Cu adevărat, Domnul meu mi-a oprit să-i ador pe aceia cărora voi vă rugați în afară de Allah." Spune, o, tu, Profetule: „Eu nu urmez poftelor și dorințelor voastre întru adorarea altcuiva în afară de Allah, căci eu, dacă aș face-o, aș fi astfel rătăcit de la drumul cel drept.” Și tot astfel este oricine urmează poftelor și dorințelor sale, fără vreo dovadă de la Allah. (57) O, tu, Profetule! Spune-le acestor politeiști: „Eu mă bazez pe o dovadă limpede de la Domnul meu, și nu pe pofte și dorințe, iar voi ați tăgăduit această dovadă. Nu stau în puterea mea pedeapsa și miracolele pe care voi le cereți și doriți să vină mai degrabă. Cu adevărat, aceasta se află numai în Mâna lui Allah, căci hotărârea celor pe care voi le cereți, se află numai la Allah, Unicul. El spune adevărul și judecă întru acesta, și El, Preaslăvitul, este Cel mai bun dintre cei ce pot arăta lămurit diferența dintre cel drept și cel nelegiuit!". (58) O, tu, Profetule! Spune-le lor: „Dacă ar sta în puterea mea pedeapsa spre care voi vă grăbiți, aș fi pogorât-o asupra voastră, și astfel, între mine și voi, situația ar fi hotărâtă." Iar Allah este mai bine cunoscător al celor nelegiuiți, precum și cât trebuie să îi păsuiască, și când trebuie să îi pedepsească.
(59) La Allah, Unicul, se află cheile [științei] necunoscutului, și nimeni altcineva în afară de El nu îl cunoaște. El știe toate creaturile de pe pământ și ape – animale, plante sau lucruri. Nu cade nicăieri nicio frunză, și nici nu există nicio sămânță îngropată în pământ, și nu există nimic [încă] proaspăt, și nimic uscat, fără ca acestea să fie consemnate într-o Carte Limpede – în Tabla [bine] păstrată.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah îi face pe oameni o încercare unii pentru ceilalți, astfel încât gradele lor de îndestulare, necredința sau credința lor, diferă. Iar necredința sau credința nu sunt o condiție pentru abundență sau lipsa proviziilor [dăruite]. 2 - Printre calitățile celui care invită oamenii la Islam ar trebui să existe și o față zâmbitoare, salutarea oamenilor cu bunăvoință, modestia, iar compania sa este plăcută oamenilor.
3 - Cel care invită oamenii la Islam nu trebuie să urmeze propriilor sale pofte și dorințe, nici în privința setului său de credințe, și nici a metodologiei și comportamentului său. 4 - Confirmarea faptului că numai Allah, Unicul, este Cel care deține știința necunoscutului. El nu omite și nimic din creația Sa nu rămâne ascuns de El. El a însemnat fiecare lucru, cu exactitate, în cel mai mic detaliu.

وَهُوَ ٱلَّذِي يَتَوَفَّىٰكُم بِٱلَّيۡلِ وَيَعۡلَمُ مَا جَرَحۡتُم بِٱلنَّهَارِ ثُمَّ
يَبۡعَثُكُمۡ فِيهِ لِيُقۡضَىٰٓ أَجَلٞ مُّسَمّٗىۖ ثُمَّ إِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ ثُمَّ
يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٦٠ وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۖ
وَيُرۡسِلُ عَلَيۡكُمۡ حَفَظَةً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ تَوَفَّتۡهُ
رُسُلُنَا وَهُمۡ لَا يُفَرِّطُونَ ٦١ ثُمَّ رُدُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ مَوۡلَىٰهُمُ ٱلۡحَقِّۚ
أَلَا لَهُ ٱلۡحُكۡمُ وَهُوَ أَسۡرَعُ ٱلۡحَٰسِبِينَ ٦٢ قُلۡ مَن يُنَجِّيكُم مِّن
ظُلُمَٰتِ ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ تَدۡعُونَهُۥ تَضَرُّعٗا وَخُفۡيَةٗ لَّئِنۡ أَنجَىٰنَا مِنۡ
هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ٦٣ قُلِ ٱللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنۡهَا وَمِن كُلِّ كَرۡبٖ
ثُمَّ أَنتُمۡ تُشۡرِكُونَ ٦٤ قُلۡ هُوَ ٱلۡقَادِرُ عَلَىٰٓ أَن يَبۡعَثَ عَلَيۡكُمۡ عَذَابٗا مِّن
فَوۡقِكُمۡ أَوۡ مِن تَحۡتِ أَرۡجُلِكُمۡ أَوۡ يَلۡبِسَكُمۡ شِيَعٗا وَيُذِيقَ بَعۡضَكُم
بَأۡسَ بَعۡضٍۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَفۡقَهُونَ ٦٥ وَكَذَّبَ
بِهِۦ قَوۡمُكَ وَهُوَ ٱلۡحَقُّۚ قُل لَّسۡتُ عَلَيۡكُم بِوَكِيلٖ ٦٦ لِّكُلِّ نَبَإٖ
مُّسۡتَقَرّٞۚ وَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٦٧ وَإِذَا رَأَيۡتَ ٱلَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا
فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيۡرِهِۦۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ
ٱلشَّيۡطَٰنُ فَلَا تَقۡعُدۡ بَعۡدَ ٱلذِّكۡرَىٰ مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٦٨

(60) Allah este Cel care vă ia pentru o vreme sufletele în timpul somnului și El știe cele pe care voi le-ați dobândit în timpul zilei. Apoi, după ce vă luase sufletele în timpul somnului, el vi le redă la trezire, pentru a vă desfășura activitatea voastră zilnică. Și tot astfel, până ce durata vieții voastre, bine stabilită la Allah, va lua sfârșit. Apoi numai la El, Unicul, va fi întoarcerea voastră în Ziua Învierii, El vă va vesti vouă cele pe care le-ați plinit în viața lumească și vă va răsplăti pentru ele.

(61) Allah este Stăpân peste robii Săi cei smeriți față de El, și mai presus de aceștia din toate punctele de vedere. El este Cel căruia totul I se supune, iar El este mai presus de robii Săi într-o modalitate conformă Nobleții Sale, Preaslăvitul și Preaînaltul. O, voi, oameni, El trimite asupra voastră îngeri nobili, care vă consemnează faptele, până la sfârșitul vieții, când îngerul morții și ajutoarele sale vă iau sufletele. Iar îngerii nu încalcă ce li s-a poruncit.

(62) Apoi, toți cei cărora li s-au luat sufletele, vor fi întorși la Allah, Stăpânul lor de drept, pentru a-i răsplăti pentru faptele lor. A Lui este Judecata cea decisivă și hotărârea cea dreaptă, și El este aprig în socotirea faptelor voastre.

(63) O, tu, Profetule! Spune-le acestor politeiști: „Cine vă salvează și vă eliberează de nenorocirile de care aveți parte în întunecimile uscatului și ale mării? Voi Îl chemați numai pe El, Unicul, resemnați și cu smerenie, în șoaptă și cu voce tare: „Dacă Domnul nostru ne va salva de aceste nenorociri, noi Îi vom fi mulțumitori pentru binecuvântările pogorâte asupra noastră și nu vom mai adora pe nimeni altcineva în afară de El.” (64) O, tu, Profetule! Spune-le lor: „Allah este Cel Care vă salvează de ele și vă eliberează de orice greutate; însă, când situația revine la normal, voi [iar] Îi faceți Lui asociați întru adorare. Și oare există vreo nedreptate mai mare decât aceasta căreia voi îi dați curs?!” (65) O, tu, Profetule! Spune-le lor: „Allah are puterea de a trimite o pedeapsă care să cadă asupra voastră, asemenea stâncilor sau trăsnetelor sau a apei învolburate, așa cum are puterea de a trimite o pedeapsă venită de dedesubtul vostru, asemenea cutremurelor și spintecarea pământului. Și El poate să pună discordie între inimile voastre, astfel încât fiecare dintre voi va urma [doar] propriilor sale pofte și dorințe, ucigându-vă unii pe alții.” O, tu, Profetule! Privește cum le diversificam lor semnele și dovezile și li le clarificăm lor; poate că astfel vor înțelege că cele cu care tu ai venit sunt adevărate, iar cele pe care ei le susțin sunt nedrepte. (66) Neamul tău a tăgăduit acest Coran [considerându-l mincinos], în vreme ce el este Adevărul, în care nu există nicio îndoială ca fiind de la Allah. Spune-le: „Eu nu sunt însărcinat să vă veghez pe voi, ci eu sunt doar un prevenitor al unui chin dureros!” (67) Fiecare profeție are un timp specific în care se împlinește și un punct final în care se termină, asemenea și cele ce vă privesc pe voi și soarta și destinația voastră finală, pe care voi le veți cunoaște atunci când veți fi înviați în Ziua Judecății. (68) O, tu, Profetule! Dacă îi vei auzi pe politeiști luând în derâdere și în bătaie de joc versetele Noastre, îndepărtează-te de ei până ce vor schimba subiectul. Dacă Diavolul te-a făcut să uiți aceasta și ai rămas împreună cu ei, apoi ți-ai reamintit, părăsește [imediat] adunarea lor și nu sta împreună cu acești nelegiuiți.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Confirmarea faptului că somnul este o formă de moarte și că în timpul acestuia sufletele sunt luate, pentru ca mai apoi să fie reîntoarse [în trup], la trezire. 2 - Argumentarea îndreptățirii lui Allah Preaînaltul de a fi Unicul adorat, folosind ca indiciu natura înnăscută a omului. De vreme ce necredincioșii cred în Allah Preaînaltul, se întorc la natura lor înnăscută atunci când ei se află într-o situație limită și sunt supuși pieirii, cerând ajutorul numai Lui, Unicul. 3 - Politeiștii sunt obligați să mărturisească Unicitatea lui Allah, datorită comportamentului lor, aceasta servind drept dovadă preschimbării naturii lor înnăscute de vreme ce ei Îl invocă pe Allah atunci când se află în primejdie, pentru ca mai apoi să Îi facă Lui asociați întru adorare, după ce i-a salvat și i-a adus în siguranță la mal. 4 - Interzicerea participării la întrunirile în care oamenii dau curs la nelegiuire, falsitate și înșelăciune. Exprimarea dezacordul față de aceștia părăsindu-i, întoarcerea fiind permisă doar în cazul în care s-au oprit de la aceasta.

وَمَا عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنۡ حِسَابِهِم مِّن شَيۡءٖ وَلَٰكِن
ذِكۡرَىٰ لَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ٦٩ وَذَرِ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمۡ
لَعِبٗا وَلَهۡوٗا وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۚ وَذَكِّرۡ بِهِۦٓ أَن
تُبۡسَلَ نَفۡسُۢ بِمَا كَسَبَتۡ لَيۡسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٞ
وَلَا شَفِيعٞ وَإِن تَعۡدِلۡ كُلَّ عَدۡلٖ لَّا يُؤۡخَذۡ مِنۡهَآۗ أُوْلَٰٓئِكَ
ٱلَّذِينَ أُبۡسِلُواْ بِمَا كَسَبُواْۖ لَهُمۡ شَرَابٞ مِّنۡ حَمِيمٖ
وَعَذَابٌ أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ٧٠ قُلۡ أَنَدۡعُواْ مِن دُونِ
ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰٓ أَعۡقَابِنَا بَعۡدَ إِذۡ
هَدَىٰنَا ٱللَّهُ كَٱلَّذِي ٱسۡتَهۡوَتۡهُ ٱلشَّيَٰطِينُ فِي ٱلۡأَرۡضِ
حَيۡرَانَ لَهُۥٓ أَصۡحَٰبٞ يَدۡعُونَهُۥٓ إِلَى ٱلۡهُدَى ٱئۡتِنَاۗ قُلۡ إِنَّ
هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلۡهُدَىٰۖ وَأُمِرۡنَا لِنُسۡلِمَ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٧١ وَأَنۡ
أَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّقُوهُۚ وَهُوَ ٱلَّذِيٓ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ٧٢ وَهُوَ
ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۖ وَيَوۡمَ يَقُولُ كُن
فَيَكُونُۚ قَوۡلُهُ ٱلۡحَقُّۚ وَلَهُ ٱلۡمُلۡكُ يَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِۚ
عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ٧٣

(69) Cei care se tem de Allah prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de cele pe care El le-a oprit, nu vor fi afectați cu nimic de socotirea acestor necredincioși. Ci lor nu li se impune decât să îi sfătuiască oprindu-i de la ce este rău, și poate că astfel se vor teme de Allah, vor urma poruncile Sale și vor sta departe de cele pe care le-a oprit.

(70) O, tu, Profetule! Lasă-i pe acești politeiști care au luat religia lor în joacă, ridiculizând-o și batjocorind-o, și au fost înșelați și acaparați de viața lumească cu plăcerile ei trecătoare. O, tu, Profetule! propovăduiește oamenilor învățăturile Coranului, astfel încât nimeni să nu fie lăsat pieirii din cauza faptelor rele comise. Căci nimeni nu are niciun aliat în afară de Allah prin care să fie izbânditor, și nici mijlocitor care să îndepărteze chinul în Ziua Judecății. Chiar și dacă ar încerca să se răscumpere de pedeapsa lui Allah, prin orice lucru, oricât de mare sau de valoros, aceasta nu va fi primită de la el. Aceia sunt cei care s-au lăsat pradă pieirii, datorită păcatelor săvârșite. În Ziua Învierii, ei vor avea parte de o băutură îngrozitor de arzătoare [și fierbinte] și un chin dureros, [ca o răsplată] pentru necredința lor.

(71) O, tu, Profetule! Spune-le acestor politeiști: „Oare să adorăm noi în locul lui Allah idoli care nu dețin vreun beneficiu pentru a ne fi de folos, și nici vreun rău pentru a ne putea afecta; și să ne delăsăm de credință, după ce Allah ne-a facilitat-o, fiind asemenea celui care a fost rătăcit de Satana și lăsat în îndoială și incertitudine, pe un drum rătăcit, care are tovarăși ce merg pe drumul drept și îl chemă la adevăr, însă el este oprit și nu are puterea de a răspunde chemării lor?!" O, tu, Profetule! Spune-le lor: „Cu adevărat, călăuzirea lui Allah este adevărata călăuzire. Iar Allah ne-a poruncit să ne supunem Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul, prin asumarea credinței în Unicitatea Sa și adorarea Sa, Unicul, căci El este Domnul tuturor lumilor.

(72) Ni s-a impus nouă împlinirea Rugăciunii [As-Salat] în cel mai complet mod cu putință, și ni s-a impus nouă [de asemenea] să fim cu teamă față de Allah, prin împlinirea poruncilor și depărtarea de interdicțiile Sale, căci El, Unicul, este Cel care îi adună la El pe oameni în Ziua Judecății, pentru a-i răsplăti pentru faptele lor!"

(73) Și El este cel care a făcut cerurile și pământul întru adevăr. Și în Ziua în care Allah va spune unui lucru "Fii", acesta va fi. Iar, în Ziua Judecății, El le va spune: „Ridicați-vă din morminte!" și ei se vor scula, supuși. Cuvântul Său este Adevărul care va veni fără îndoială, și a Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul, Unicul, va fi împărăția în Ziua Învierii, atunci când Israfil va sufla în trâmbiță pentru a doua oară. El este Cunoscătorul celor nevăzute și al celor văzute, Cel Înțelept în creația și orânduirea Sa, [și] Cel Bine Știutor, de care nimic nu poate fi ascuns-esența lucurilor și ascunzișurile lor sunt pentru El clare și lămurite precum lumina zilei!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cel care invită la calea lui Allah Preaînaltul nu este responsabil de tragerea la răspundere a nimănui, ci el este responsabil doar de transmiterea Mesajului și reamintirea lui.

2 - Propovăduirea este dintre cele mai mărețe modalități de deșteptare a ignoranților și aroganților.

3 - Printre argumentele ce susțin credința în Unicitatea lui Allah se numără și aceea că cel care nu deține controlul asupra a ceea ce e bun, și nici asupra a ceea ce e rău, și nici nu deține vreo putere de acționare, în mod cert nu merită a fi considerat o divinitate demnă de adorare.

نصف الحزب ١٤

۞ وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصۡنَامًا ءَالِهَةً إِنِّيٓ
أَرَىٰكَ وَقَوۡمَكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٧٤ وَكَذَٰلِكَ نُرِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ
مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلۡمُوقِنِينَ
٧٥ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيۡهِ ٱلَّيۡلُ رَءَا كَوۡكَبٗاۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّيۖ فَلَمَّآ أَفَلَ
قَالَ لَآ أُحِبُّ ٱلۡأٓفِلِينَ ٧٦ فَلَمَّا رَءَا ٱلۡقَمَرَ بَازِغٗا قَالَ هَٰذَا
رَبِّيۖ فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمۡ يَهۡدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ
ٱلضَّآلِّينَ ٧٧ فَلَمَّا رَءَا ٱلشَّمۡسَ بَازِغَةٗ قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَآ
أَكۡبَرُۖ فَلَمَّآ أَفَلَتۡ قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشۡرِكُونَ
٧٨ إِنِّي وَجَّهۡتُ وَجۡهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ
حَنِيفٗاۖ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٧٩ وَحَآجَّهُۥ قَوۡمُهُۥۚ قَالَ
أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي فِي ٱللَّهِ وَقَدۡ هَدَىٰنِۚ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشۡرِكُونَ بِهِۦٓ
إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيۡـٔٗاۚ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيۡءٍ عِلۡمًاۚ أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ٨٠ وَكَيۡفَ أَخَافُ مَآ أَشۡرَكۡتُمۡ وَلَا تَخَافُونَ
أَنَّكُمۡ أَشۡرَكۡتُم بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ عَلَيۡكُمۡ سُلۡطَٰنٗاۚ
فَأَيُّ ٱلۡفَرِيقَيۡنِ أَحَقُّ بِٱلۡأَمۡنِۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٨١

74 **O, tu, Profetule! Adu-ți aminte când Avraam (pacea fie asupra sa) i-a zis lui 'Azar, tatăl său, care era idolatru: „O, tatăl meu! Oare îi iei tu pe idoli drept zei pe care îi adori afară de Allah? Eu, cu adevărat, te văd pe tine, împreună cu neamul tău care adoră idolii, într-o rătăcire limpede și într-o incertitudine învederată cu privire la calea cea dreaptă, datorită adorării altora în afară de Allah, în vreme ce El, Preaînaltul, este Unicul adorat întru dreptate. Tot ceea ce este adorat în afară de El este nelegiuire și falsitate!"**

75 **Și cum i-am arătat lui rătăcirea tatălui său și a neamului său, tot astfel Noi i-am arătat și împărăția cerurilor și a pământului cel întins. Pentru a găsi în această vastă împărăție dovezile Unicității lui Allah și a dreptului Său exclusiv de a fi adorat. Și pentru ca el să fie dintre aceia care cred cu convingere în Unicitatea lui Allah, în faptul că El nu are niciun asociat și că El este peste toate cu putere.**

76 **Când noaptea l-a acoperit cu întunericul ei, el a văzut o stea și a zis: „Acesta este Domnul meu!" Și când ea a asfințit, Avraam a zis: „Eu nu-i iubesc pe cei care apun!", pentru că Dumnezeul cel Adevărat este [veșnic] prezent și El nu dispare niciodată.**

77 **Și când a văzut el Luna răsărind, a zis: „Acesta este Domnul meu!". Dar când a apus, a zis el: „Dacă Domnul meu nu mă călăuzește către credința în Unicitatea Sa și adorarea Sa, Unicul, eu voi fi din neamul celor ce s-au depărtat de religia cea adevărată!"**

78 **Apoi a zărit Soarele răsărind, și a zis: „Acesta care răsare este Domnul meu! Acesta care răsare [acum] este mai mare decât steaua și decât luna!" Însă, când [și acesta] a asfințit, el a zis: „O, neam al meu! Eu sunt nevinovat pentru tot ceea ce voi îi asociați [lui Allah]!" Atunci când el s-a lepădat de toate cele pe care ei le adorau afară de Allah, se pare că ei l-ar fi întrebat: „Și atunci, tu pe cine adori?", iar el a spus:**

79 **Cu adevărat, eu mi-am dedicat religia [cu sinceritate și devotament] doar Celui care a creat cerurile și pământul din neant. Eu resping politeismul [în care voi vă aflați] căci eu urmez monoteismul pur; și eu nu sunt dintre politeiștii care adoră și alte zeități alături de Allah."**

80 **Neamul de necredincioși i s-a opus în privința Unicității lui Allah, Preaslăvitul și l-a amenințat cu idolii lor, însă el a răspuns: „Oare voi voiți să vă certați cu mine în privința Unicității lui Allah și a dreptului Lui, Unicul, de a fi adorat? El este Cel care m-a călăuzit și eu nu mă tem de idolii voștri. Ei nu dețin vreun rău cu care să mă afecteze, și nici vreun bine cu care să îmi fie de folos, decât cu Voia lui Allah, căci numai ceea ce Allah voiește se întâmplă! Allah cuprinde totul cu știința Sa, și nimic din ceruri, și nici de pe pământ, nu îi rămâne neștiut. O, popor al meu! Oare nu veți pricepe voi necredința voastră și facerea de asociați lui Allah, și vă veți întoarce astfel la credința în El, Unicul?!"**

81 **Și oare de ce m-aș teme de idolii pe care voi îi adorați în afară de Allah, de vreme ce voi nu vă temeți de a-I face asociați lui Allah ceea ce el Însuși a creat, fără a avea voi niciun argument pentru aceasta?! Care dintre ei este mai îndreptățit întru a se bucura de securitate și siguranță, cei care cred în Unicitatea lui Allah sau politeiștii?! Dacă voi aveți cunoștință, atunci urmați-o. Fără doar și poate că cei îndreptățiți întru aceasta sunt dreptcredincioși, supuși numai lui Allah.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - Argumentarea suveranității lui Allah prin observarea creației Sale este o metodă de abordare coranică.

2 - Indiciile logice explicite conduc către confirmarea suveranității lui Allah.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يَلۡبِسُوٓاْ إِيمَٰنَهُم بِظُلۡمٍ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلۡأَمۡنُ
وَهُم مُّهۡتَدُونَ ٨٢ وَتِلۡكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيۡنَٰهَآ إِبۡرَٰهِيمَ عَلَىٰ
قَوۡمِهِۦۚ نَرۡفَعُ دَرَجَٰتٖ مَّن نَّشَآءُۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٞ ٨٣
وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَۚ كُلًّا هَدَيۡنَاۚ وَنُوحًا هَدَيۡنَا
مِن قَبۡلُۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ دَاوُۥدَ وَسُلَيۡمَٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسَىٰ وَهَٰرُونَۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٨٤
وَزَكَرِيَّا وَيَحۡيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلۡيَاسَۖ كُلّٞ مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
٨٥ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَٱلۡيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطٗاۚ وَكُلّٗا فَضَّلۡنَا عَلَى
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨٦ وَمِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡ وَإِخۡوَٰنِهِمۡۖ وَٱجۡتَبَيۡنَٰهُمۡ
وَهَدَيۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٨٧ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهۡدِي
بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ لَحَبِطَ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ٨٨ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ
وَٱلنُّبُوَّةَۚ فَإِن يَكۡفُرۡ بِهَا هَٰٓؤُلَآءِ فَقَدۡ وَكَّلۡنَا بِهَا قَوۡمٗا لَّيۡسُواْ
بِهَا بِكَٰفِرِينَ ٨٩ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُۖ فَبِهُدَىٰهُمُ ٱقۡتَدِهۡۗ
قُل لَّآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًاۖ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ لِلۡعَٰلَمِينَ ٩٠

(82) Numai cei care cred în Allah și urmează Legile Sale, și nu amestecă credința lor cu necredința, vor avea parte de securitate și siguranță. Ei sunt cei izbânditori , pentru că Domnul lor le-a garantat calea către călăuzire.

(83) Acest raționament: ("Care dintre cele două tabere este mai îndreptățită la siguranță") prin care Avraam i-a combatut pe oamenii neamului său, până ce ei au epuizat toate argumentele, este o dovadă de la Noi, pe care Noi i-am dăruit-o pentru a discuta cu poporul său. Noi ridicăm rangul, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi cui dorim dintre robii noștri. Domnul tău,-o, Profetule! – este Înțelept în creația și orânduirea Sa, și Cunoscător al [situației] supușilor Săi.

(84) Noi i-am dăruit lui Avraam pe fiul său, Isaac, și nepotul său, Iacob, și le-am facilitat calea cea dreaptă. Și mai înainte de ei l-am îndrumat Noi pe Noe către ea. Iar dintre urmașii lui Noe, noi i-am sprijinit pe drumul adevărului pe David și fiul său Solomon, și pe Ayyub, și pe Moise și pe fratele său Aaron (pacea fie asupra lor). Și cu aceeași răsplată cu care i-am recompensat pe profeți pentru evlavia și smerenia lor, îi vom răsplăti și pe ceilalți oameni credincioși.

(85) Tot astfel noi le-am facilitat și lui Zaharia, Ioan, Iisus fiul Mariei și Ilie (pacea fie asupra lor), cu toții au fost profeți dintre cei drepți și cinstiți, aleși de Allah pentru a fi mesageri.

(86) Noi i-am călăuzit, de asemenea, pe Ismail, Elisei, Iona și Lot (pacea fie asupra lor); și pe toți acești profeți, în frunte cu profetul Muhammed, i-am favorizat și ridicat deasupra tuturor lumilor.

(87) Noi i-am ales pe unii dintre părinții, fii și frații lor, a căror călăuzire am voit-o și i-am ales și le-am facilitat drumul cel drept, care este calea credinței în Unicitatea lui Allah și a supunerii față de El.

(88) Cele de care ei au beneficiat sunt o călăuzire de la Allah, pe care El o dăruiește cui voiește dintre robii Săi. Iar dacă aceștia i-ar fi făcut asociați lui Allah, faptele lor ar fi fost invalidate, întrucât politeismul anulează toate faptele bune.

(89) Aceștia sunt profeții cărora noi le-am dăruit Scripturile, înțelepciunea, și profeția. Iar dacă poporul tău va tăgădui aceste trei lucruri pe care Noi le-am dat lor, atunci le vom încredința Noi unui alt neam care nu va fi necredincios în privința lor [și nu le va tăgădui], ci, dimpotrivă, ei vor crede în ele și le vor respecta cu credință. Aceștia sunt musulmanii din Mecca care au emigrat la Medina, precum și musulmanii din Medina, care au urmat celor revelate, cu evlavie și bună-cuviință, până în Ziua de Apoi.

(90) Acești profeți, precum și părinții, fii și frații acestora, care au fost menționați, sunt cei cu adevărat călăuziți de către Allah. Așadar, urmați-i pe ei și îndrumarea lor! O, tu, Profetule! Spune poporului tău: „Eu nu vă cer vouă nicio răsplată pentru transmiterea acestui Coran!" Căci Coranul nu este decât un îndemn pentru toate lumile, atât pentru oameni, cât și pentru djinni, de a se lăsa călăuziți prin el către calea cea dreaptă și drumul cel bun.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Printre virtuțile monoteismului se numără și faptul că acesta oferă [o stare de confort și] siguranță omului, mai ales în Viața de Apoi, atunci când oamenii sunt înspăimântați. 2 - Aceste versete confirmă faptul că toți profeții anteriori au transmis Mesajul și au chemat la calea lui Allah numai prin suportul și ajutorul lui Allah Preaînaltul, și nu prin propriile lor forțe. 3 - Toți profeții au chemat la credința în Unicitatea lui Allah Preaînaltul, deși legiferările specifice fiecăruia cu privire la actele lor de adorare au fost distincte. 4 - Urmărea învățăturilor profeților este o îndeletnicire lăudabilă, mai ales cele referitoare la bazele monoteismului.

وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓ إِذۡ قَالُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٖ مِّن شَيۡءٖۗ
قُلۡ مَنۡ أَنزَلَ ٱلۡكِتَٰبَ ٱلَّذِي جَآءَ بِهِۦ مُوسَىٰ نُورٗا وَهُدٗى
لِّلنَّاسِۖ تَجۡعَلُونَهُۥ قَرَاطِيسَ تُبۡدُونَهَا وَتُخۡفُونَ كَثِيرٗاۖ وَعُلِّمۡتُم
مَّا لَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ أَنتُمۡ وَلَآ ءَابَآؤُكُمۡۖ قُلِ ٱللَّهُۖ ثُمَّ ذَرۡهُمۡ فِي خَوۡضِهِمۡ
يَلۡعَبُونَ ٩١ وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ مُبَارَكٞ مُّصَدِّقُ ٱلَّذِي بَيۡنَ
يَدَيۡهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ حَوۡلَهَاۚ وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ
يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۖ وَهُمۡ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ يُحَافِظُونَ ٩٢ وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ
ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمۡ يُوحَ إِلَيۡهِ شَيۡءٞ
وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثۡلَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُۗ وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي
غَمَرَٰتِ ٱلۡمَوۡتِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓاْ أَيۡدِيهِمۡ أَخۡرِجُوٓاْ أَنفُسَكُمُۖ
ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ بِمَا كُنتُمۡ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيۡرَ
ٱلۡحَقِّ وَكُنتُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِهِۦ تَسۡتَكۡبِرُونَ ٩٣ وَلَقَدۡ جِئۡتُمُونَا
فُرَٰدَىٰ كَمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَتَرَكۡتُم مَّا خَوَّلۡنَٰكُمۡ وَرَآءَ
ظُهُورِكُمۡۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمۡ شُفَعَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ أَنَّهُمۡ فِيكُمۡ
شُرَكَٰٓؤُاْۚ لَقَد تَّقَطَّعَ بَيۡنَكُمۡ وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ٩٤

(91) Politeiștii nu L-au prețuit pe Allah la adevărata Sa valoare atunci când au spus profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Allah nu a pogorât nicio revelație asupra oamenilor!" O, tu, Profetule! Spune-le lor: „Cine este Cel care i-a pogorât Tora lui Moise, ca o lumină, îndrumare și călăuzire pentru oameni săi? În vreme ce evreii o despart în foi, arătand doar ceea ce este conform poftelor și dorințelor lor, și ascunzând ceea ce nu se potrivește acestora, asemenea adevărului despre Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). O, voi, arabilor! Voi ați fost învățați ceea ce n-ați știut, din Coran și ce nu au știut nici părintii voștri mai înainte". O, tu, Profetule! Spune-le lor: „Allah le-a trimis!" Iar apoi lasă-i în neștiința și rătăcirea lor, până ce moartea îi va ajunge.

(92) Acest Coran este o Carte Sfântă, pe care Noi am pogorât-o asupra ta. Ea este o Carte binecuvântată care întărește Cărțile Sfinte de dinaintea ei, pentru ca tu să previi prin aceasta pe oamenii din Mecca, precum și restul oamenilor, din toate zările pământului, până ce ei sunt călăuziți, precum și pe aceia care cred în Ziua de Apoi, cred în Coran, respectă învățăturile sale, și au grijă de Rugăciunea lor, împlinind-o [în mod complet] cu stâlpii, obligațiile și actele ei preferabile, la timpurile ei prestabilite de Legea islamică.

(93) Nimeni nu este mai nelegiuit decât acela care născocește minciuni și le pune pe seama lui Allah zicând: „Allah nu a pogorât nimic nimănui." Sau minte spunând: „Cu adevărat, Allah mi-a revelat mie", când de fapt lui nu i-a fost revelat nimic, sau a spune: „Voi pogorî și eu ceva asemănător cu ceea ce a fost revelat din Coran"? O, tu, Profetule! Dacă i-ai vedea tu pe acești nelegiuiți atunci când îi ajung chinurile morții, în vreme ce Îngerii întind mâinile lor pentru a-i pedepsi și a-i lovi, spunându-le: „Lăsați să iasă sufletele voastre, pentru ca noi să vi le luăm! Astăzi veți primi ca răsplată o pedeapsă înjositoare și umilitoare, pentru ceea ce ați spus despre Allah, mințind, și pentru că ați pretins că v-ar fi venit profeția și revelația, și că veți pogorî versete asemenea celor pogorâte de Allah; precum și datorită faptului că v-ați semețit fată de credința în versetele Lui!" Și când vei vedea toate acestea, vei vedea, cu adevărat, un lucru [hidos și] îngrozitor.

(94) În Ziua Judecății li se va spune lor: „In această Zi ați venit la Noi singuri [unul câte unul]. Nici averile, nici pozițiile voastre de conducere nu v-au însoțit. Ați venit precum v-am creat pe voi prima oară: desculți, goi, netăiați împrejur [necircumciși]. Și voi veți lăsa în urmă, împotriva voinței voastre, tot ceea ce Noi v-am dăruit în viața lumească. Și nu-i vedem Noi astăzi, împreună cu voi, pe idolii care susțineați că ar fi mijlocitorii voștri, despre care ați pretins că ar fi asociați lui Allah și îndreptățiți, de asemenea, întru a fi adorați. Acum s-a tăiat orice legătură între voi și ei, și aceștia v-au părăsit.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Revelarea Cărților Sfinte profeților face parte din rânduiala lui Allah în privința trimișilor Săi, iar profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este unul dintre ei.

2 - Cel mai mincinos dintre oameni este acela care minte în privința lui Allah Preaînaltul, atribuind, negând sau afirmând chestiuni pentru care nu există nicio dovadă adevărată.

3 - Fiecare om va fi înviat în Ziua Judecății singur, lipsit de poziția socială și titluri, și va fi socotit de unul singur.

ثلاثة أرباع الحزب ١٤

إِنَّ ٱللَّهَ فَالِقُ ٱلۡحَبِّ وَٱلنَّوَىٰۖ يُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَمُخۡرِجُ
ٱلۡمَيِّتِ مِنَ ٱلۡحَيِّۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٩٥ فَالِقُ ٱلۡإِصۡبَاحِ
وَجَعَلَ ٱلَّيۡلَ سَكَنٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ حُسۡبَانٗاۚ ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ
ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٩٦ وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ لِتَهۡتَدُواْ
بِهَا فِي ظُلُمَٰتِ ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۗ قَدۡ فَصَّلۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ
٩٧ وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ فَمُسۡتَقَرّٞ وَمُسۡتَوۡدَعٞۗ
قَدۡ فَصَّلۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَفۡقَهُونَ ٩٨ وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجۡنَا بِهِۦ نَبَاتَ كُلِّ شَيۡءٖ فَأَخۡرَجۡنَا مِنۡهُ
خَضِرٗا نُّخۡرِجُ مِنۡهُ حَبّٗا مُّتَرَاكِبٗا وَمِنَ ٱلنَّخۡلِ مِن طَلۡعِهَا قِنۡوَانٞ
دَانِيَةٞ وَجَنَّٰتٖ مِّنۡ أَعۡنَابٖ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُشۡتَبِهٗا وَغَيۡرَ
مُتَشَٰبِهٍۗ ٱنظُرُوٓاْ إِلَىٰ ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثۡمَرَ وَيَنۡعِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمۡ
لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٩٩ وَجَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ ٱلۡجِنَّ وَخَلَقَهُمۡۖ
وَخَرَقُواْ لَهُۥ بَنِينَ وَبَنَٰتِۭ بِغَيۡرِ عِلۡمٖۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ
١٠٠ بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُۥ وَلَدٞ وَلَمۡ تَكُن لَّهُۥ
صَٰحِبَةٞۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١٠١

(95) Cu adevărat, Allah, Unicul, este Cel care face să se crape semințele și să iasă din ele plantele, și face să se crape sâmburii și să iasă din ei palmierii. El face să iasă ceea ce este viu din ceea ce este mort, de vreme ce îl scoate pe om și celelalte animale dintr-o picătură de spermă. Și el scoate ceea ce este mort din ceea ce este viu, atunci când face să iasă picătură de spermă din om și oul din găină. Allah, Cel care v-a creat pe voi, este Cel care face toate acestea! O, voi, politeiștilor! Așadar, cum de vă lăsați voi abătuți de la adevăr, de vreme ce voi vedeți toate aceste fapte uimitoare plinite de Allah?!

(96) El, Preaslăvitul și Preaînaltul, este Cel care face să răzbată lumina dimineții din întunecimea nopții, și El este Cel care a statornicit noaptea pentru liniștea oamenilor. În timpul ei se opresc din munca lor continuă pentru procurarea celor necesare traiului, pentru a se odihni și a face să treacă oboseala lor de peste zi. El este Cel care a făcut mișcarea Soarelui și a Lunii un ciclu ordonat și calculat. Aceste fapte miraculoase reprezintă hotărârea și rânduiala Celui Puternic, pe care nimeni nu Îl poate învinge, și Atoateștiutor în privința creației Sale și a ceea ce îi este benefic.

(97) O, fiu al lui Adam! El este Cel care v-a făcut vouă stelele din cer, pentru că să vă călăuziți după ele în călătoriile voastre, dacă întunericul s-a întețit pe uscat și pe mare. Noi am tâlcuit semne și am adus dovezi limpezi ale Puterii Noastre depline, pentru cei care cugetă la aceste semne și dovezi și beneficiază de ele.

(98) El, Preaslăvitul și Preaînaltul este Cel care v-a creat pe voi dintr-un singur suflet, și a început creația voastră prin crearea strămoșului vostru Adam din țărână; apoi v-a creat pe voi din el. Și El v-a plămădit într-un loc al liniștii și al stabilității-pântecele mamelor voastre-, și într-un loc de repaus și odihnă-precum coapsele taților voștri. Noi am tâlcuit semnele pentru oamenii care pricep cuvintele lui Allah.

(99) El, Preaslăvitul și Preaînaltul, este Acela care a făcut să coboare din cer ploaia. Apoi, prin ea, Noi am făcut să încolțească toate soiurile de plante, iar din aceste plante am făcut să răsară plantații și arbori verzi, din care scoatem grăunte, unele peste altele, asemenea spicelor. Iar din curmali-din mlădițele lor – ies ciorchini deși ce coboară aproape pentru a putea fi culeși, atât de cel ce stă în picioare, cât și de cel ce stă așezat. Și am scos grădini de struguri, și măslini, și rodii, cu frunze asemănătoare și fructe diferite unele de altele. O, voi, oameni! Priviți la fructele lor când rodesc, la începutul lor și apoi când cresc și se coc! Cu adevărat, o, voi, oameni, în aceasta sunt semne limpezi ale atotputerniciei lui Allah pentru un neam de oameni care cred în El; căci aceștia sunt cei care trag foloase din semne și dovezi. (100) Atunci când ei au crezut că aceștia au puterea de a atrage vreun bine sau vreun rău, politeiștii i-au făcut pe djinni asociați ai lui Allah întru adorare; în vreme ce El i-a făcut pe ei să existe și nu au fost creați de altcineva în afară de El. Așadar, El este mai îndreptățit întru a fi adorat de ei. Ei I-au născocit Lui fii, asemenea evreilor în cazul lui Uzeir și a creștinilor în cazul lui Iisus, precum și fiice, așa cum au făcut politeiștii în cazul Îngerilor. Însă Allah este mult mai presus de toate modurile în care Îl înfățișează nelegiuiții!

(101) El, Preaslăvitul și Preaînaltul, este Creatorul cerurilor și al pământului din neant. Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El le știe pe toate, și Lui nimic nu îi este ascuns.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Argumentarea folosind raționamente referitoare la creație și oferirea celor necesare traiului (precum crearea plantelor și creșterea și preschimbarea aspectului și volumului acestora și pogorârea ploii), precum și cele cu privire la mișcare (asemenea mișcării planetelor și sistematizarea traiectoriei acestora și a ordinii lor) sunt dovezi clare ale lui Allah Preaslăvitul și PreaÎnaltul ca fiind Unicul Suveran și Domn.**

2 - Evidențierea rătăcirii și a îngustimii minților politeiștilor prin adorarea djinnilor.

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ فَٱعۡبُدُوهُۚ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ١٠٢ لَّا تُدۡرِكُهُ ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَهُوَ
يُدۡرِكُ ٱلۡأَبۡصَٰرَۖ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ ١٠٣ قَدۡ جَآءَكُم
بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَنۡ أَبۡصَرَ فَلِنَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ عَمِيَ فَعَلَيۡهَاۚ
وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم بِحَفِيظٖ ١٠٤ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ
وَلِيَقُولُواْ دَرَسۡتَ وَلِنُبَيِّنَهُۥ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ١٠٥ ٱتَّبِعۡ
مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡمُشۡرِكِينَ
١٠٦ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشۡرَكُواْۗ وَمَا جَعَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيظٗاۖ
وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ ١٠٧ وَلَا تَسُبُّواْ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ
مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَسُبُّواْ ٱللَّهَ عَدۡوَۢا بِغَيۡرِ عِلۡمٖۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمۡ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرۡجِعُهُمۡ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ
١٠٨ وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِن جَآءَتۡهُمۡ ءَايَةٞ لَّيُؤۡمِنُنَّ
بِهَاۚ قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡأٓيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِۖ وَمَا يُشۡعِرُكُمۡ أَنَّهَآ إِذَا جَآءَتۡ
لَا يُؤۡمِنُونَ ١٠٩ وَنُقَلِّبُ أَفۡـِٔدَتَهُمۡ وَأَبۡصَٰرَهُمۡ كَمَا لَمۡ
يُؤۡمِنُواْ بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَنَذَرُهُمۡ فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١١٠

(102) O, voi, oameni! Cel caracterizat de aceste Atribute este Domnul vostru și nu există alt Domn în afară de El, și nici altă divinitate demnă de a fi adorată întru dreptate în afară de El. El este Creatorul a tot ceea ce există Așadar, adorați-L numai pe El, Unicul, căci El este Cel îndreptățit întru a fi adorat, și El este singurul Protector.
(103) Privirile nu Îl cuprind, însă El, Preaslăvitul, ajunge toate privirile și le cuprinde. El este Cel Blând cu robii Săi dreptcredincioși și sinceri, și Cunoscător al acestora.
(104) O, voi, oameni! V-au venit vouă dovezi limpezi de la Domnul vostru. Beneficiile acestora se răsfrâng asupra celui cu băgare de seamă în privința lor și le aprobă, acceptându-le. Iar asupra celui orb în privința lor și care nu le pricepe și nici nu le acceptă, prejudiciile aduse se vor răsfrânge asupra lui însuși. Eu [Muhammed] nu sunt veghetor asupra voastră pentru a vă socoti faptele, ci sunt doar un profet de la Domnul meu, și El este Cel [cu adevărat] Veghetor asupra voastră.
(105) Și așa cum Noi diversificăm și schimbăm semnele și dovezile ce probează Puterea lui Allah, tot astfel diversificăm și forma versetelor, în promisiune, avertizare și propovăduire. Politeiștii vor spune: „Aceasta nu este revelație. Tu doar ai învățat de la oamenii Cărții de mai înainte!" Însă Noi le vom tâlcui oamenilor adevărul prin diversificarea acestor versete pentru dreptcredincioșii din comunitatea lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), căci aceștia sunt cei care acceptă adevărul și îl urmează. (106) O, tu, Profetule! Urmează adevărul care ți-a fost revelat de la Domnul tău. Nu există altă divinitate în afară de El, Preaslăvitul! Și nu îți întrista inima datorită îndârjirii și încăpățânării necredincioșilor, căci ei se află în Mâna lui Allah. (107) Dar dacă Allah ar voi ca ei să nu-I facă asociați, nu i-ar fi făcut ei pe nimeni asociat! Însă Noi, o, tu, Profetule, nu te-am făcut păzitor peste ei pentru a le socoti faptele, și tu nu ești nici chezaș pentru ei; tu ești doar un profet și nu ți se impune ție decât transmiterea [Mesajului]. (108) O, voi, dreptcredincioșilor! Nu-i ocărâți pe idolii care sunt invocați de către politeiști împreună cu Allah, chiar și dacă aceștia ar fi cel mai vrednic de dispreț și demn de ocară lucru, ca să nu-L ocărască ei pe Allah, din dușmănie și nepricepere. Așa cum am împodobit Noi în ochii acestora rătăcirea în care ei se află, tot astfel am înfrumusețat fiecărei comunități făptuirea sa, fie ea bună sau rea, și ei au plinit cele pe care Noi le-am înfrumusețat lor. Apoi, la Domnul lor va fi întoarcerea în Ziua Judecății și El le va vesti despre ceea ce au făptuit în viața lumească și îi va răsplăti pentru aceasta. (109) Politeiștii jură pe Allah cu toată puterea de care sunt capabili în jurămintelor lor că, dacă Muhammed va veni cu una dintre minunile pe care le-au pretins, ei vor crede în ele. O, tu, Profetule! Spune-le lor: „Eu nu dețin aceste minuni pentru a le putea face să coboare, ci ele se află numai la Allah și El le face să coboare, atunci când El voiește." O, voi, dreptcredincioșilor! Și de unde știți voi că atunci când le vor veni lor aceste semne [și minuni] așa cum ei le pretind, nu vor rămâne încă necredincioși? Ba da! Ei vor persista în înverșunarea și încăpățânarea lor, pentru că ei [, de fapt,] nici nu își doresc să fie călăuziți. (110) Noi întoarcem [și preschimbăm] inimile și privirile lor printr-o stavilă pusă între ele și călăuzirea către adevăr, așa cum am pus un obstacol și între ei și credința în Coran, prima oară, datorită înverșunării lor. Noi îi lăsăm în rătăcirea și răzvrătirea lor împotriva Domnului lor buimăcind în incertitudine.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah condamnă nelegiuirea pe care se bazează credința determinismului, și evidențiază faptul că necredința oamenilor și credințele politeiste sunt rezultatul propriilor lor alegeri. 2 - Niciun profet dintre profeții lui Allah nu are puterea de a veni cu un semn doveditor [un miracol] de la sine putere. Dimpotrivă, aceasta depinde de Allah Preaînaltul. Iar El este Cel Înțelept care decide timpul miracolului și timpul apariției acestuia. 3 - Interzicerea insultării idolilor politeiștilor, în sensul prevenirii unui rău și mai mare, și anume retalierea din partea lor prin insultarea Domnului Lumilor. 4 - Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, poate interpune ceva între om și călăuzirea sa, depărtând văzul și inima sa de supunere, ca o pedeapsă pentru alegerea necredinței.